

Den Hollandszen praat-vaars nieuwjaars-gift

bron

Den Hollandszen praat-vaars nieuwjaars-gift. Weduwe Jacobus van Egmont, Amsterdam z.j. [ca. 1745]

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_hol008hol101_01/colofon.php

© 2012 dbnl

Uitlegging van de titel-plaat.

DE NYD, bekleed met vaale Slangen,
 Door stoute LOOGEN steeds verzeld,
 Vervolgd den P R A A T - V A A R , met Geweld.
 Hy was voor lang gebrand, gehangen,
 (Hoe zeer hy haare List ontwykt,)

 Indien ze haar oogwit had berykt.

Hier wil zy in zyn Wooning dringen
 Met veedenlooze Onweetenheid:
 Elk is gewapend tot dien Stryd:
 De Jonkjes, die als d'Ouden zingen,
 Doen meê, hoewel zy zelfs nog niet
 En weeten, waarom het geschied.

Maar Hy, die nogtans all' haar Laagen
 Bespot, klimt booven uit het DAK.
 Zyn trouwe HOND JE volgt hem strak.
 Wat moet d'Onnozelheid verdraagen,
 Wanneer zy krom gaat onder 't Juk
 Van teegenspoed en ongeluk.

Aan d'and'ren kant staat hy weêt, eeven
 Als van te vooren, in Fatzoen,
 Om Jonge JUFFERS Dienst te doen
 En LIEDE-BOEKJENS uit te geeven.
 De WYSHEID staat hem moedig by.
 Blaast hem haar Geest in, van ter zey.

Al 't JUFFERSCHAP is eeven vierig;
 Elk tast niet blydschap in haar Tas;
 Of 't Geld op Straat te vinden was.
 Ja ieder MEIS JEN is nieuwsgierig.
 Zyn HOND heeft zyn gewoeme Plaats;
 Heeft deel in 't wel-zyn van zyn Baas.

N v. Frankendaal inv. et fecit.

Opdragt aan de schoone, lieftaalige, verstandige en galante *Stichtsze* jufferen.

BELOFTEN (zeid het Spreekwoord) **MAAKEN SCHULD** en wel voornaamentlyk by het

JUFFERSCHAP. Wy hebben, in onzen *Praat-Vaar*, beloofd, een NIEUW LIED-BOEK uit te geeven; niet, zo als onze *Apollo's Sint Nicolaas-Gift*, vol ouwe vodden en straat-deunen, maar een *Nieuw Lied-Boek*, meest met *Nieuwe LIEDJES*. Derhalven oordeelen wy het onze pligt te zyn, woord te houden: *Een Man een Man, een woord een woord*: Wil me niet veragt worden, moet me zyn woord gestand doen en voor-al aan de *Sexe*, want als me die *Gekjes* wat toe-zegt, daar ze staat op maaken, en men komt het niet na, is men uit haar gratie; Maar ik, die te veel agting voor dezelve

VII

heb, ben daar om trent nog nooit in gebreken gebleeven: 't Is wel iets wonders, dat 's waar, om dat het gekscheeren met de *Meisjes* hedendaags zo gemeen is; maar 't is evenwel zo; die me kennen weeten 't en, die me niet kennen, moeten 't gelooven, om dat ik het zelfs zeg en anders kunnen zy 'er de proef van neemen. Neen, JUFFERTJES, ik heb al te veel agting voor U Lieden, om iets te doen, dat U mishagen zou en weest verzekerd dat ik altyd met die zelve eerbied voor U Lieden zal aangedaan blyven. Zie hier dan, by provisie, myn beloften volbragt.

Zie daar dan, JUFFER-

VIII

TJES, het NIEUW LIED-BOEK dat ik U Lieden belooft heb en ziet het met een aan U Lieden *Opgedragen*. De *Haagsze* en *Hollandsze Engelingen* hebben de eer gehad dat *Apollo's Kermis-* en *Nieuw-Jaars-Gift* aan haar is toegeweid en niettegenstaande ik met die zelve agting voor U Lieden (*Hollandsze HARTEDIEFJES*) als *Apollo* ben aangedaan, zo hoop ik dat je my evenwel niet kwalyk zult neemen dat ik my ergens anders dieswegens adreszeer: *Chaqu'un son tour*, zeggen de *Franszen*: Gund met je wel nemen andere *Juffertjes* ook een beurd.

't Is aan U Lieden dan, *Stigts-*

ze GODINNE, dat ik den PRAAT-VAAR ZYN NIEUW-JAARS-GIFT kom *Op-Dragen*; in vertrouwen dat je hem niet slimmer zult handelen als de *Hollandsze Jufferen Apolloo's Kermis- en Nieuw-Jaars-Gift* hebben gehandeld. Den Titel van *Praat-Vaar* zal wel wat aanstootlyk voor-komen, terwyl het *Jufferschap* voor zwygen is. Maar laat U Lieden zulks niet af-schrikken, dewyl ik U verzeker dat ik ook zwygen kan en niet meer praat als ik hebben wil dat me weet.

Gy Lieden, UTREGTSZE BEKOORLYKHEDEN, die niet alleen de naam maar zelfs de daad hebt van,

booven al het *Jufferschap van de Republiecq*, in schoonheid, liefstaligheid, verstand en galantheid uit te blinken, diend vooral niet vergeten te worden.

Ja 't is aan U lied en, STIGTSZE SCHOONHEDEN, dat ik myn by een gebragten GEZANGEN *Op-Draag*; Niet twyfelende (zyn zy 't niet allen) of daar zullen 'er nog al eenige, die U behagen, onder wezen. Zy zyn niet altemaal nieuw, maar evenwel de meesten zyn nooit in Druk geweest en die weinige ouden, die ik 'er heb by gedaan, oordeelden ik te fraai, om in de Vloed *Letis* geworpen te worden en heb ze daarom, ten respecten van de

positeurs, geerne alhier plaats in willen gunnen. Me zegt, *Daar komen zelden Jongen, die de Ouden verbeteren*: 't Is waar: me ziet het weinig; Zo is 't met die weinige oude *Deuntjes*, overtreffende zelfs de meeste heedendaagsze nieuwen. Wy willen 't niet reekenen, zeg ik nogmaals, by *Sint Nicolaas-Gift*; dat is niet meer waard als om, met de eerste occasie, na Portugaal gezonden te worden. Ik zeg dan, je zult 'er eenige weinige ouden in vinden, die voor de hedendaagsze nieuwen niet behoeven te wyken. Je zult 'er ook van alderhande slag in vinden, boertig en serieus; ook eenige daar een klein beetje van

Sint Anne onder loopt; maar wy hebben zorg gedragen, zo als in onze *Praat-Vaars*, dat niemand daar in ontstiging word gegeven. Daar zyn der verscheide op bekende Voizen, ook eenige op onbekende; ook eenige daar je een Wys op zult moeten maken, zo als ik gedaan heb; Dog zo der eenige zyn, JUFFERTJES, daar je geen Wys op kond vinden, adreszeer je maar aan my; Ik heb de eer gehad van meer als aan één *Juffertjen* verscheiden Wyzen te leeren en weest versekert dat ik, zonder veel moeiten en buiten u schade, in staat ben U Liedten daar omtrent te kunnen helpen. Ik weet wel dat

XIII

myn openhertige bekentenis weêr veele stof tot kwaade gedagten en kwaadspreken zal geven; maar ik zeg, met den *Engelszen Koning* EDUWARD: *Honifoit qui mal y pense*: Ik zeg, Wyl ik 't vermoeden tard, Die erg denkt vaard erg in 't hart. Ze zullen zeggen, *Nu hebben we geen bewys, dat hy een liefhebber van een Trekmuts is, van nooden: hy bekend het hier zelfs en niet alleen dat hy 't bekend, maar hy toond het met de werken; waar zou by aan al die Liedjes koomen, indien hy niet famillair met dat jonge Goedje was, want by die moet men ze zoeken.* Ja JUFFERTJES, ik schaam my niet, te bekennen dat ik met de uiterste agting voor U

XIV

Lieden ben aangedaan: Ik maak my selfs daar een eer in en als dat zonde en schande is, U Lieden te beminnen en lief te hebben, wil ik zeer geerne toestaan dat ik een groote Zondaar en met schande belaân ben. Ik zal evenwel door die Kwaadspreekers niet worden afgeschrikt, maar beloof U Lieden standvastig in myn agting, ten Uwen opzichte, te blyven volharden, niet alleen met woorden, maar met werken, dewyl ik voornemens ben U Lieden altemet eens met een Nieuw Lied-Boek te verëeren en, tegen als je Lui dit van buiten kend, zal 'er weêr een ander klaar zyn.

Maar, één vriendelyk verzoekje heb ik aan je, GEKJES; dat is, als je eens een fraai *Liedjen* van Uwe *Galants* krygt, dat je dat aan den *Drukster* van dit BOEKJEN zend, om aan den *Praat-Vaar* te behandigen; Als je zulks doet, zal myn *Tweede Deel* zo veel te eerder uitkoomen en ik zal daar staat op maken, hoor *Schelmpjes*.

Verders heb ik agter de *Liédjes* een OLIPODRIGO gevoegd, die ik alleen gemaakt heb om U Lieden te diverteeren en, als me eens vrolyk is, op te snyden en voor *Hans Worst* te ageren, gelyk ik het geluk heb gehad van meer

als eens voor U Lieden te doen. Kom aan, JONGELINGEN, aan 't van buiten leeren, 't zal wel wat hoofd-breken kosten, maar wat doet men niet al, om *Juffertjes* te behagen. Dit dan inziende kunt gy alles te boven komen. Eindelyk blyve ik, (na niet alleen de STIGTSZE, maar alle de JUFFERTJES generaliter van myn agting verzekert, my in haar goede gunst gerecommandeerd en minnelyk gesalueerd te hebben,

Schoone, Lieftaalige, Verstandige en Galante JUFFEREN,

U E. Onderdaanigsten en by

Nagt en Daagen tot U Liedens Dienst bereiden, Dienaar en Slaaf,

DEN HOLLANDSZEN PRAAT-VAAR,

Of

H. OVERAL.

Den Hollandszen praat-vaars nieuwjaarsgift, Aan het Bevalligen Stichtsze jufferschap.

De klagende maagd en vrouw,
Op een bekenden Vois.

1.

MY dunkt ik ben oud genoeg,
'k Ben al agtien Jaaren;
't Was myn Moêr altyd te vroeg,
Als ik sprak van Paaren:
Maar het sjert 'er zo na toe,

'k Ben myn eenzaam leeven moê,
 'k Wil een Man, Die wat kan,
 Zulken vreugd daar hou ik van,
 'k Laat myn Maagdom vaaren.

2.

Ik ben in myn besten tyd,
 Om wat vreugd te rapen,
 Ja dat ik maar wierd gevryd,
 'k Zou my straks vergapen;
 Is het niet een groot verdriet,
 Dat 'er niemand na myn ziet,
 Want een Maagd, Word geplaagd,
 Den eersten die het my maar vraagd,
 Die zal by my slapen.

3.

Toen kwam daar een Kalis aan,
 Wel-gemaakt van leden,
 Hy was netjes aangedaan,
 Vol bevalligheden,
 'k Kon wel zien aan zyn gelaat,
 Dat hy was van laagen staat,
 Niettemin, Had hy iets in,
 Dat my wel was na de zin,
 'k Was met hem te vreden.

4.

Maar nu pronkt die loozen Guit,
 Schier geheele dagen,
 Hy 's altyd ter deuren uit,
 Moet ik dat verdragen
 En in plaats dat hy wat zou

Speelen met zyn Jonge Vrouw,
 Bruid hy uit, Deze Guit,
 Ben ik dan niet wel gebruid:
 'k Zal hem ook wel plagen.

5.

Ik zal zoeken beter kans,
 Om myn lust te boeten,
 'k Zal hem komen met een krans
 Van twee hoorens groeten,
 'k Zal dan zeggen, hoor myn Heer,
 Sjerje myn ik sjerje weêr,
 Weetje wel, Stout gezels,
 Die zyn Vrouw brengt in 't geknel,
 Zy zo varen moeten.

Boeren bruiloft.

1.

HAd gy eens gehoord, lieven Teunis,
 Van Willemyntjes Bruilofts-Feest,
 Hoe Jan Alleman, Met haar zoete Jan,
 Was vrolyk om het meest,
 Lyntje den Baas
 En de kreupele Niel
 En beschimmelde Nicolaas
 En den scheven Michiel:
 En zy rolden, zy bolden,
 Zy vielden, vernielden,
 Al om het meest,

Was dat niet een Bruilofts-Feest,
Was dat niet een dronken beest.

2.

Daniel de Vos met zyn Mutske,
Abraham den dronken Friet,
Had een pak, Met Tabak,
Gestoken in zyn zak,
Maar Lyntje en wist het niet
En hy schelden zyn knie
En hy branden zyn hand
En hy scheet in zyn broek
En hy riep al moord en brand:
En zy rolden, zy bolden. *bis*.

3.

Dirken de Kat, die nam het zout-vat,
Op het Hof voor een cachet,
Reinier, Nam van het vier,
Het spit voor een rapier,
Ballan de pan met vet
En zy riepen wel hou
En zy trokken wel styf
En zy scheurden haar mou
En hy viel haar op het lyf. *bis*.

4.

Had gy eens gehoord die Wyven,
Die hadden 't daar zo breed,
Dat de Mans, Zig in alle kans,
Beschaamden in den Dans,
Was dat niet een fraay bescheet
En zy riepen wel hou. *bis*.

5.

Had gy eens gehoord Mallegalle,
 Lyntje met haar malloot,
 Boven al, Het geschal
 En kreiden boven al,
 Gelyk een Lyster-stroot
 En zy riepen wel hou. *bis*.

Den verliefden Duitszer.*Air.*

1.

DAs lieben ist myn leben/ Fa, la, la, la,
Dem hab ich mich ergeben/ Fa, la, la,
Lieben wol ich alle zeit/ M, m, m,
Alle zeit/ M, m, m,
Lieben wil ich alle zeit/ M, m, Fa, la, la.

2.

Sie is von hohen stamme/ Fa, la, la, la,
Eine Adelige Dame/ Fa, la, la,
Sie ist schun unt Adulich/ M, m, m,
Adulich/ M, m, m,
Wer das nich ein braut vor mich/ M, m, Fa, la, la.

3.

Ihr ougen gebeu strhalen/ Fa, la, la, la,
Das hertz im leib thut knallen/ Fa, la, la,
Sie ist auch ein Engel gleich/ M, m, m,

Engel gleich/ M, m, m,
Lieber as das Rumsche Reich/ M, m, Fa, la, la.

4.

Sie thut mir wolgefallen/ Fa, la, la, la,
So thun de Iungfrenallen/ Fa, la, la,
Zuker sus ist irhe mund/ M, m, m,
Irhe mund/ M, m, m,
Ein kuss hat sie mir fargunt/ M, m, Fa, la, la.

5.

War ich zo weit gekommen/ Fa, la, la, la,
Dasz ich sie kont bekommen/ Fa, la, la,
Ach! die schunster augen fier/ M, m, m,
Augen fier/ M, m, m,
Ewig bleib ich tog by dier/ M, m, Fa, la, la.

Den klagende minnaar.

Vois: Cupido zo gy voor een God, enz.
Of: Prins Robbert.

1.

Hoe lang, ô! oorzaak van myn Min,
 Die ziel en zin verwerd,
 Zult gy met zo een wreeden zin
 Nog pynigen myn hert
 En staag doen in de waagschaal zyn,

Dan 't leven, dan de dood,
 Dan eens een troosteloozen pyn,
 Dan troosting in die nood.

2.

Uw heusheid heft myn zinnen op,
 Uw stuursheid strekt m' een plaag,
 Een lonkjen voerd my in den top,
 Uw barsheid weêr om laag,
 't Coraal van u robyne Mond
 Maakt dat ik, keer op keer,
 Dan hulpe vind voor myne wond,
 Dan kwynende verteer.

3.

Zo staat my 't vrolyk leven niet,
 Nog ook het sterven vry
 En 't geen een ander leven ziet,
 Is dat ik stervend ley
 En lydende zo dikmaal sterf
 En tuszen beiden zweef
 En levende het leven derf
 En stervende nog leef.

4.

Wel aan dan, oorspronk van myn zin,
 Heel-plaister voor myn smert,
 Plaatst eens myn ongeveinsde Min
 In 't ongeveinsde hert,
 Red eens u Minnaar uit de nood
 En dempt zyn ongeneugd,
 Voor zo veel schetzen van de Dood,
 Door een volkomen vreugd.

Verliefden droom.

Vois: *Courante*.

1.

IK droomden onlangs in de nagt,
 Hoe dat ik onverwagt
 Wierd by myn Lief gebragt,
 Als ik daar minst om dagt,
 Zy zeeg vol liefden aan myn zy
 En sprak heel zagt tot my,
 Kom Thirsis pluk,
 Voor al u druk,
 De vrugt der Vryery.

2.

Dies drukten ik, op dat verbond,
 Myn lippen aan haar mond,
 Daar ik vernoeging vond,
 Tot heeling van myn wond,
 Zy streelden my, ik streelden haar,
 Met d'armen door malkaâr,
 Dat ziel aan ziel
 Gebonden hiel,
 Als of 't een lighaam waar.

3.

Maar toen ik my op 't best bewoog,
 Verliet de slaap myn oog
 En al myn vreugd vervloog,
 'k Vond dat ik my bedroog,

Ik was bedroeft en zag my nat
 Van tranen, heel bespat;
 Ik bleef alleen,
 Myn vreugd verdween,
 Den dag kwam veel te rad.

4.

ô! Hemel dagt ik mogt die schyn,
 Tot troost van al myn pyn,
 Maar eens de waarheid zyn,
 Wat waar het luk voor myn,
 Dan pasten ik op Min-verdriet
 Nog and'ren Jufferen niet,
 Dan had ik stof
 En zong tot lof,
 Van die myn ziel gebied.

Den verliefden minnaar.

Vois: *Bel Iris*.

1.

ZOeten Nymph, waar door 't al leeft,
 Mogt ik eens myn adem scheppen
 En aan uwe lipjes leppen,
 Ach! myn ziel daar over beeft,
 Mogt ik eens, na groot verlangen,
 Uit uw zoeten Nectar mond,
 Het verkwikkend vogt ontvangen,
 Dat myn hert bleef ongewond.

2.

Ach! Godin, vertoeft dog niet,
 Toond u Slaaf u minste hulpe,
 Eer 'k myn hert kom uit te stulpen,
 Door het eindeloos verdriet,
 Laat u stralen van medogen
 My als een vertroosting zyn,
 Want de lonkjes uwer oogen
 Zyn de oorzaak van myn pyn.

3.

Ziet, gelyk het visjen doet,
 Dat op Strand leid opgeworpen,
 Snakt geduurig weêr te slorpen
 Uit zyn eerst verlaten vloed,
 't Geen hem nakend doet verkwikken
 En zyn levens-voedzel geeft,
 Zo moet ook myn ziel verstikken,
 Zo die gantsch geen troost en heeft.

De twee vergenoegden gelieven.

Air.

1.

Es war einmahl *un bon Galant,*
Avec un Dame de cours,
Es war ein braver *Cortisan,*
Est el un Dame d'amours,

*En compagnies pour ce divertir,
 Dans un fort beaux Jardin,
Sie truncken dar ein glaslein bier/
*Avec un verre du vin.**

2.

Sie hubten da die libes lust/
Le jeu de Cupidon,
Sie liebten sig nach iren lust/
Se faisant tout de bon,
Aus hupsen mond und hertzens grund/
De mille & mille fois,
Er that ihr das igh weis nicht was/
Elle sait mieux que moy.

3.

Fruh murgens ging er weg von hier/
En la disant a Dieu,
Sie sagte bleib doch noch bey mir/
Je vous en prie Monsieur,
Er sagte nein es kan nicht syn/
Je vous le dit mon coeur,
Je suis contant nich mier pasan,
Je suis ton Serviteur.

Den smekende minnaar.

Vois: *La duchesse*.

1.

ACh! zoeten Engel, die myn hert,
 Door Liefden, houd gekluistert en gevangen,
 Ik bid wilt my dog langten,
 Middel voor die smert,
 Wantgy doet my door u schitter-lonken,
 Gelyk het Sulpher door het vuur ontvonken,
 Dus rooy ik myn gedagten,
 Door deze Minne-smart,
 'k Heb geen geruste nagten,
 Waar door ik my verwacht,
 Wyt ik het op het Schigjen,
 Van Venus kleine Wigjen,
 Dat ik dien heeten gloed
 Geduurig dragen moet.

2.

Ik wyt het op dien eersten dag,
 Toen ik u deugd, toen ik u schoone leden,
 Vol van zoetigheden,
 Op het naauwst bezag,
 Het geen my straks het hart en ingewanden,
 Veel felder als een heete Ethna branden,
 Maar dit zou ik niet agten,

Zo gy luisteren woud,
 Naar al de droeve klagten,
 Dien de Liefden broud,
 Ey, agt myn droeve zugjes,
 Dan langer niet voor klugjes,
 Maar geeft myn dog gehoor,
 Eer ik in liefden smoor.

Den beklagden maagd.

Vois: *Su même.*

1.

WAar zyt gy schoone Zon,
 Dus dwalend heên gevaren,
 Indien ik vliegen kon,
 Over de woeste baren
 En ik u schoonheid vond,
 Ik zou eeuwig die beklagen,
 Om dat zy viel te grond,
 In 't schoonste van u dagen.

2.

Zag Solus dus eens aan,
 Den Rover onbewogen,
 Zonder den Oceaen,
 Den Hemel te doen hoogen,
 Dat hy zyn leven spoog,
 Door Schipbreuk op de klippen,
 Eer hy den Honing zoog,
 Van u verliefden lippen.

3.

Zyn vlyen was een list,
 Tot u oneindig zugten:
 Met die g' uw schoonheid kwist,
 Die zal haast van u vlugten,
 Als gy u dan bevind,
 Alleen door droevig schreyen,
 Uw zugjes in de wind,
 Wie zal u dan geleyen.

4.

Een ander Tyger zal
 Uw schoonheid voort verslinden:
 Ach! klaagelyk geval
 Van die u trouw beminden,
 Men zietze door een vliet
 Van tranen schier verdweenen,
 De Nymphjes hoord me niet
 Als om u schoonheid weenen.

Minnaars waarschouwing aan zyn beminden.

Vois: *Sans le bon vin.*

1.

EN vous voyent,
 Voel ik myn hert *plain d'Alegresse,*
En vous voyent,
 Ben ik een regt getrouw *Ament,*

Indien ik u had voor *Maitresse*,
 Zo verheugden ik my *sans cesse*,
En vous voyent.

2.

Sans vos beaux jeux,
 Kan ik my nergens heen begeven,
Sans vos beaux jeux,
 Is niet beminlyks *sous les cieux*,
 Want die, ô! Schoone, doen my beven,
 Ja zonder die kan ik niet leven,
Sans vos beaux jeux.

3.

Pour mon Amours,
 Als ik de eer had *de vous plaire*,
Pour mon Amours,
 Aanbad ik u myn schoone *toujours*,
 Ach! Philis, weest myn dog *sincere*,
 'k Zal met vermaak u *satisfaire*,
Pour mon Amours.

4.

Soulage moy,
 Want door u oogjes lieve stralen,
Soulage moy,
 Zal ik nooit iemand beminnen *que toy*,
 Ach! mogt Cupido nederdalen
 En van u hert eens zegenpralen,
Soulage moy.

5.

Tout constamment,
 Al myn gezugt zyn *pour vos charmes*,

Tout constamment,
 Is uwen tederen Ament,
 Die niet leeft als in duizend zugten,
 Engel lief staak zyn ongenugten,
Tout constamment.

6.

Toujours pour vous,
 Wil ik altyd myn leeven laten,
Toujours pour vous,
 Myn marteldom zou wezen *doux*,
 Vergun my dan *que je vous prie*,
 En neemt myn hert *tout plain d'envie*,
Toujours pour vous.

7.

Garde vous bien,
 Engel, dat gy niet valt in strikken,
Garde vous bien,
 Myn hert is vol van Minne-pyn,
 Weest dog vooral niet wispelturig,
 Anders zo word je gefopt gedurig,
Garde vous bien.

8.

Chere Mannon,
 Maak dog een einde van de zaken,
Chere Mannon,
 Heb dog met my *compassion*,
 Laat ik u geven duizend kuszen,
 Laat ik, ô! Schoone, myn vlamme bluszen,
Chere Mannon.

9.

Le temps est la,
 Zo gy niet wilt dat u zal rouwen,
Le temps est la,
 Bedenkt u zoetert, eer ik ga;
 Zo gy wilt leven buiten vrezén,
 Moet gy u Minnaars wond genezen.
Le temps est la.

10.

Prenez bien gard,
 Geen spot met braave Minnaars dryven,
Prenez bien gard:
 Wilt gy niet raken heel verward;
 Zy practizeeren duizend zaken
 En weten u infaam te maken,
Prenez bien gard.

11.

En attendant,
 Dat gy my zult een teken geven,
En attendant,
 Dat ik u zweeren zal *serment*,
 Om onze liefden vast te maken,
 In spyt van allen die ons laken,
En attendant.

**Minnaars klagt:
Gevolgt na 't Hoogduitszen.**

Stem: Sol ich leben oder sterben.

1.

ZAl ik leven of steeds sterven?
Hoop ik nog of hoop ik niet?
Sterven moet myn Trouw verwerven,
Wyl my 's ankers hoop ontvliet.

2.

Ach! hoe kan een Zeeman hoopen;
Als de wind des ong'luks blaast,
Want daar is geen rust meer oopen,
Daar de Trouw zig driftig haast.

3.

't Is een leven zonder leven
En een staâge stervens pyn.
Herten, die te zamen kleven,
Moet heur scheiding dood'lyk zyn.

4.

Nu ik zal uw dog gedenken,
Als ik haast niet denken kan,
't Aan uw denken, zal my krenken
En verstrekken tot Tiran.

5.

Liever krank zyn en uw minnen,
Als gezond zyn, zonder uw,
Want gy zweeft steeds in myn zinnen
En gy kweld en laaft my nu.

6.

Nu adieu myn ander leven,
 Schoon ik blyv' in myne pyn,
 Zal ik uw dog niet begeven,
 Want gy zult myn eigen zyn.

7.

'k Wil u dienaar eeuwig blyven,
 Beide in vreugd' en tegenspoed,
 Niets zal my van u verdryven,
 Wyl my liefden laaft en voed.

Minnaars klagt.

Stem: *Tu fai la subarbette.*

Of: *Als men de zoetste dagen.*

Of ook: *Als het voorgaande.*

1.

Lieve Bloempjes, Veld en Boomen,
 Treurt tot troost van myn verdriet,
 Hoor myn klagten Bos en Stroomen,
 Ach! myn Philis mind my niet.

2.

Philis hoord niet na myn zugten,
 Nog na tranen, die ik giet,
 Al myn droefheid noemd zy klugten:
 Philis agt myn liefden niet.

3.

In uw schaduw', groene Linden,

Hier by 't zoompje van u Vliet,
Mogt ik daar myn Philis vinden,
Maar myn Philis wagt my niet.

4.

Pluim-gevogelt helpt my kweelen,
Dat ik, door een teder Lied,
Philis kan verrukken, streelen:
Maar myn Philis hoord my niet.

5.

Kan myn Min haar dus mishagen,
Dat zy nooit myn leed en ziet,
Snapper, Echo, help my klagen,
Philis hoord myn liefden niet.

6.

Moet ik dan die vreugde derven,
Dat my Philis Weêr-Min bied,
Dan zal ik wanhopig sterven.
Zonder Philis leef ik niet.

Den smekende Duitszer.

Air: **Don Leonore.**

1.

**CHarmantes Englisch Kind/
Dein strahl hat mich entzund/
Dein blich hat mich entbunden/
Du schlägest hebes wunden/
Die meine seel empfind. bis.**

2.

Recht Englisch komts du mir/
 Du meine schönheit fur/
 Du hast mich recht begeistert/
 Vnd meinen sinn bemeistert/
 Drum sehn ich nich nach dir. bis.

3.

Doch wilst du grausam seyn/
 Disz bringet mir viel pein/
 Wenn ich nach meinen treibe/
 Dich bitten um die liebe/
 So sagst du immer nein. bis.

4.

Ach! sag mir einmall ja/
 So ist mein hertze da/
 Dich stetig su verehren/
 Tzu folgen deinen lehren/
 Denn ist vergnugen nah. bis.

5.

Weil du mich nun verwundt/
 So thu mir dieses kundt/
 Mich kunftig treu zu lieben/
 Mich nich mehr zu betruben/
 Den truk ich mundt auf mundt. bis.

Air.**1.**

*AUjourd'hui l'Amour est a la mode,
A tous moments sujet a changement,
Mairs mon coeur est a la veille mode,
Quand il aime, il aime, il aime, il aime,
Quand il aime, il aime constamment.*

2.

*Aujourd'hui je suis amant a vendre,
Belle Mannon voulez vous m'acheter,
Achetter moy belle venez me prendre,
Car demain je ne suis plus a vendre,
Car demain je ne veut plus aimer.*

3.

*Si vous changez permettez que je change,
Je ne croy point que je suis a blamer,
Quand vous serriez si belle qu'un ange,
Je n'aime point, je n'aime point qu'on change,
Je n'aime point quant on ne veut aimer.*

Lof der wyn.

De wys moet je verzinnen.

1.

*LAat al die wil de Studie pryzen,
Ik lag met d'uitgeleerden Wyzen,*

Et tant de livres divers,
 De Wyn maakt myn verstand zo schrande,
Car il peut en prose & en vers,
 Meer als de Muzen met malkander. *bis.*

2.

Als ik de Wyn in 't glas zie springen,
 Dan zie ik d'Aard met al zyn dingen,
Et tous les mouvemens des cieux,
 Ik kan de Zuid- en Noord-Pool vinden,
La distance de tous les lieux,
 Met hit en kouw en al de winden. *bis.*

3.

De Wyn leerd myn Philisopheeren,
 Ja op het scharpst disputeeren,
C'est on l'on voit mon jugement,
 Ik weet een haar in vier' te klooven,
Et pour dresser un argument,
 Als ik ben van dat nat bestooven. *bis.*

4.

Naso is vol veranderingen,
 In Platoos hol zyn vremde dingen,
N'estoyent tout deux que des reveurs,
 Maar hadden zy den Wyn gaan loven,
Car s'ils discyent bon beuveurs,
 Hun lof ging ieder een te boven.

5.

t' Za laat ons, onder 't glazen klinken,
 Frans, Rhyns en Ongaars Wynen drinken,
N'importez pas mais qu'il soit bon;
 Den Wyn kan ons verstand op-delven,

Et fait trouver dans un Jambon,
Meer wysheid als in Pallas zelven.

Le bon vivant.

1.

RUrsus ad diversorium,
Ik heb al weêr an dorst,
Et cibus quasi corium,
Bezwaarlyk voor myn borst.

2.

Vamur jam ut Domini,
Op dat men onzen tyd,
Met vreugd, Amici optimi,
In Kan en Glas verslyd.

3.

Jam vitra proponemus,
Zo laat ons vrolyk zyn,
Et Bachus honoremus,
De vinder van de Wyn.

4.

Post capiamus fistulam,
Gevult met goê Tabak,
Je plenam habes festistulam,
Zo haald hem uit uw zak.

5.

Et plena & letitia,
Tal lal, drie tal lal la,
Hic absis avaritia,
Tal lal, drie tal lal la.

6.

Hec bella & certatio,
 Daar niet met al aan schort,
 Honesta certe eratio,
 't Gaat als een Varken knort.

7.

Sunt Studiosorum mores,
 Men zuipt, men raast, men klinkt,
 Acquirunt hic honores,
 Die 't meesten zwelgt en drinkt.

Bacchus lof.**1.**

A A.A. hic cito pocula,
 Etiam sunt bibuli,
 Studiosi parvuli,
 A.A.A. hic cito pocula.

2.

E.E.E. ite miserie,
 Bachus nunc est Dominus,
 Coqus est celarius,
 E.E.E. ite miserie.

3.

I.I.I. Vivant scolastici,
 Generosi Domini,
 Pastorum logici,
 I.I.I. Vivant scolastici.

4.

O.O.O. nihil est in poculo,
 Repleatur demio,
 Nummi est in sacco,
 O.O.O. nihil est in poculo.

5.

U.U.U. ingenti spiritu,
 Celebremus epulas,
 Sancte Bachus feritas,
 U.U.U. ingenti spiritu.

Air.

Vois: *Charmante blonde.*

1.

DE guure buyen,
 Meer Noord' als Zuyen,
 In dit Zaizoen,
 Beletten 't Minnen
 Van jonge zinnen,
 Die 't geerne doen.

2.

De Jonge Vrouwen,
 Zyn nu gehouwen,
 Voor koude lugt,
 Haar schoone leeden,
 Met bond te kleeden:
 ô! Ongenugt.

3.

Maar, als de Bloemen
De Lenten roemen
En haar Godin,
Dan zien onz' oogen,
Als opgetoogen,
Ons wensch en zin.

4.

Dan gaan die trekkers
En liefden-wekkers,
Weêr uit en in,
Met ryzen en daalen,
Door 't adem haalen,
Van myn Vrindin.

5.

Haar poez'le handjes
En witte tandjes,
Wel waard bemind,
Haar lonkende oogen
Zyn sterke boogen
Voor Venus Kind.

6.

Dat zulke Vrouwen,
Met Grysaarts Trouwen,
Is zond' en schand,
Want al haar streelen
En walglyk speelen
Is met de hand.

7.

Een Vrouw eist zaken,

Die 't hart zo raken,
 Dat alles zwelt,
 Want Zuffers woorden,
 Nooit Vrouw bekoorden,
 Maar wel zyn geld.

Air.

1.

*MA Maitresse l'autre jour,
 Soupirant pour mais figure,
 Mais dit d'un ton plain d'Amour,
 Ture lure,
 Chante je vous en consure,
 Robin, ture, lure, lure.*

2.

*Mais voyent dans ces beaux jeux,
 Certain feu qui mais raisure,
 Je le dit qu'aime vous mieux,
 Ture lure,
 B Mol, B Kar ou nature,
 Robin, &c.*

3.

*B Mol dit el & trop doux,
 Le voix de B Kar & plus dure,
 Mais dans un tendre rendez vous,
 Ture lure,
 Il faut chanter par nature,
 Robin, &c.*

4.

*A ses mots tout plain d'appas,
 Je chante le voix plus d'ure,
 Mais je vous en dira pas,
 Ture lure,
 La rest de mon avonture,
 Robin, &c.*

5.

Gy hebt myn door u gezigt,
 Gestelt tuszen vier muuren,
 Als ik miszen moet dat ligt,
 Ture lure,
 Zit ik als een Uil te truuren,
 Robin, enz.

6.

Zoete Mietjen, lieve Meid,
 Wat heb jy raare kuure,
 Mogt ik eens, je weet wel wat,
 Ture lure,
 Mogt ik eens myn Zondags geld
 By u vertuure lure.

Air.**1.**

IK weet een zoet Meisje,
 Zeer poezel, blank van vleisje,
 Zeer bolletjes en vet:
 Niet slordig, maar altyd net,

Niet jonk, nog ook te oud,
 Niet bloê, nog ook te stout,
 Maar altyd even vrolyk;
 Ach! was ik met haar getroud.

2.

Haar oogjes als twee Zonnen,
 Die hebben myn verwonnen,
 Mits ieder straaltjen was
 Voor my een Spiegel-glas,
 Haar neusje zeer wel besneên:
 Zwyg Paris van uw' Heleen,
 Hier is het pronk der Maagden;
 Wel waardig aangebeên.

3.

Haar lonkjes, haar lachjes,
 Haar borsjes heel zagjes,
 Haar lieffelyke taal,
 Ik roem het altemaal.
 Ja als den Donderaar
 Haar zag, liep zy gevaar,
 Hy zou haar ligt schaken,
 Of 't een Europa waar.

4.

Haar krulletjes, haar lokjes
 Zyn als zilv're Vlokjes,
 Haar tandjes als yvoor;
 Ach! dat zy my verkoor
 Al tot haar Deel-genood,
 Ik zoenden haar dood,
 Ach! mogt ik haar omermen;

Ik ga van Liefden groot.

5.

Laat zy my maar gebieden,
 Het zal terstond geschieden,
 Dat zweer ik by de Maan
 En by den Occean,
 Gun my dan, God der Min,
 Dat ik genaden vin,
 Om in den Egt te leven,
 Met die zoeten Engelin.

Marche.

Vois: *Schoon dat ik onder 't groen.*

1.

*Iris quel heureux jour,
 Dans ces lieux plein de charmes,
 Aux millieux des Allarmes,
 Ivitons y l'Amour,
 Iris quel heureux jour,
 d'Un tapit de verdure,
 d'Un ruisseau le murmure,
 De vos beaux yeux charmant,
 Qui embrasse un amant,
 Si vous voulez Brunette,
 Jouir d'une retraite,
 Nous y faire l'Amour,
 Iris quel heureux jour.*

2.

*Pour guide j'ai l'Amour,
 Sans crainte du naufrage,
 Mettons tout en usage,
 Pour passer d'heureux jours;
 Pour guide j'ai l'Amour,
 Trop aimable Climene,
 Faite cessez ma peine,
 Accordez à mon coeur,
 Cet excès de faveur,
 De brûlez sans mesure,
 d'Une flamme si pure,
 Que le destin jaloux,
 Ne puisse rien sur nous.*

Minnaars klagt.

Vois: 'k Heb myn hert u opgedragen.

1.

Cupidootje al u plagen
 Kan ik niet dragen,
 Schelmpje gy doet my klagen
 En lyden pyn,
 Zo gy hooger trekt u lagen,
 Mag ik niet in wezen zyn.

2.

Zal altyd die zoete Schoone
 Haar troost vertoonen,

Wreden zult gy niet eens loonen
Die om u zugt,
Over lang hebt gy doen toonen,
Al 't geen my baard ongenugt.

3.

Steeds zyn alle myn gedagten,
By dag en nagten,
Vol van troostelooze klagten
En bittere smert,
Zo gy die niet wilt verzagten,
Tref my dan maar diep in 't hert.

4.

't Is een straf, myn jeugdig leven
Zo te doen beven;
Ik ben gantsch niet onbedreven,
In stuk van Min,
Wilt gy dat ik blyf in 't leven
Zo toond my dog weder-min.

5.

Help my dog myn jonge jaaren
Fris te bewaaren,
Help my dog myn jonge jaaren
En schoone tyd,
Want 't zaizoen der gryze hairen
Gantsch geen liefde meer en lyd.

Den vlyende minnaar.

Vois: *Piet en Tryn.*

DUIzend Kusjes duizend maalen
 En die zo veel duizend maal
 Als 'er 's Winters Sterren pralen,
 Aan den hoogen Hemel-zaal,
 Als 'er Water dropp'len loopen,
 Op de Spaanszen golven grond,
 Zo veel kusjes wil ik hoopen
 Van u schoone Rozemond.

Van u kaakjes, die daar gloeijen
 Van het aller-êelste bloed,
 Van u lipjes, die daar vloeijen,
 Van het allerzoetste zoet.
 Van u oogjes, die my steeken
 In myn overwonnen hert,
 Die getuigen, zonder spreken,
 Van myn vriendelyke smert.

Maar wanneer ik aan de lipjes,
 Schier het eêlste van u lyf,
 Aan u roode kaaken tipjes,
 Als een Moszel, hangen blyf:
 Daar in zie ik nog u stralen,
 Nog u kaakjes, nog u mond,

Daar gy schoonste meê gaat pralen
En ik myn vermaak in vond.

Dan zie ik geen lagjen schynen,
Dat myn smarten, dat myn pyn,
Dat myn droefheid doet verdwynen,
Als een Zomer Zonneschyn:
Daar voor myne zorgen loszen,
Als een digte nevel-nagt,
Tot Apol zyn vlugge Roszen
Aan den Hemel heeft gebragt.

Laas! hoe kwalyk komen d'oogen,
Met de lippen over een,
Hoe vind ik my dan bedrogen,
Wat een stryd is tuszen tween:
Myn gezicht en mag 't niet leyen
En wie 't kuszen myn verbiên,
Want, wanneer 'er kusjes gleyen,
Kan ik Rozemond niet zien.

Minne-handeling, Tuszen Floris en Amarilla.
Na den trant der Italiaanszen Cantaten.

1.

FLORIS spreekt.

Amarilla myn Beminden, *bis*.
 Zie dog aan myn kwynend hert,
 Zal ik nooit geen troost dan vinden
 In myn lyden en myn smert,
 Zal ik nooit geen troost dan vinden
 In myn lyden en myn smert.
 d'Held're glans van uwe oogen *bis*.
 Heeft my door en door gewond.
 Ey! hebt dog wat mededogen:
 Maak u Minnaar eens gezond.

2.

AMARILLA.

Neen, Floris neen, loop vry maar heenen, *bis*.
 Myn vryheid is myn al te zoet,
 Je loopt by my maar blaauwe scheenen,
 't Is al vergeefs al wat je doet,
 Je loopt by my maar blaauwe scheenen,
 't Is al vergeefs al wat je doet.
 Je kunt my niet het minst behagen,

Zoek troost by and'ren voor u smert,
Want al u zugten en u klagen,
Vind dog geen ingang in myn hert. *bis*.

3.

FLORIS.

Wel kan ik geen troost verwerven,
Vind myn liefden niet dan haat.

AMARILLA.

Vrind, je zult 'er niet aan sterven,
Schoon 't u buiten giszing gaat.

FLORIS.

Laat my dan op 't geringst genieten,
Dat ik kus u rooder mond.

AMARILLA.

't Zal my zeker maar verdrieten,
Zo gy niet vertrekt terstond.

4.

FLORIS.

Wel, adieu dan wreede Schoonen,
'k Gaa dan heen op u begeer,
'k Moet my nu gehoorzaam toonen,
Maar nooit ziet gy Floris weêr.

AMARILLA.

Helaas! wat zie ik daar,
Hy wil zig zelfs doorsteken,
Ik beef, hoe zal ik zyn de oorzaak van zyn Dood,
Ik ben te hart geweest, zyn trouw is my gebleken,
Ik kan het niet aanzien, ik red hem uit de nood:

Floris, 'k heb nog wat te zeggen.

FLORIS.

Wel wat belieft u Engelin.

AMARILLA.

Ik zal 't eens nader overleggen.

FLORIS.

Dat verkwikt myn hert en zin.

5.

AMARILLA.

Uwe trouw is my gebleken,
Komt eens morgen wederom,
Ik zal u dan wel nader spreken,
Jy zult wezen wellekom.

FLORIS.

Ach! hoe zal ik dit beloonen;
Ik omhels u Engelin,
Ik zal tot de Dood betoonen
Dat ik u opregt bemin;
Ik zal tot de Dood betoonen
Dat ik u opregt bemin.

De versteende herderin.

1.

HERDER.

IK groet u schoon Herderinne
In dees vroegen Morgenstond,
Vergunt my dog u te minne,
Die hi, hi, hi, hi, my zo heeft door-wond.

HERDERIN.

Wel hoe dus Herder, hoe spreekt gy my dus aan,
 'k Bid gaat dog verder en laat my gaan,
 Want dat zal immers nooit gebeuren,
 Houd op van treuren, wilt na een ander gaan,
 Ik sluit myn deuren en laat u staan.

2.**HERDER.**

Ach! verhoord dog eens myn kermen,
 Opend eens u hert voor my,
 Strek eens uit u lieve ermen
 En verzagt het geen ik ly.

HERDERIN.

Ik wil niet hooren, daarom zeg ik vaar wel,
 Ik stop myn ooren, adieu gezels,
 Kiest vry een ander, na u behagen,
 Hoe kunt gy plagen, een die niet minnen kan,
 'k Schep geen behagen, in een Jonkman.

3.**HERDER.**

Moet ik dan troosteloos sterven,
 Zonder uwe weder-min
 En zult gy u niet ontfermen,
 Nog verzagten uwe zin.

HERDERIN.

Neen, neen, myn zinnen zyn altoos als een steen,

Gantsch doof voor 't minnen en u geweent,
 Dat kan myn jonk hert niet verzagten,
 Want al u klagten is dog maar ydel praat,
 Die 'k niet zal agten, maar altoos haat.

4.

HERDER.

Ach! ach! ach! wat bittere woorden,
 Voor een hert, opregt in Min,
 Droevert nooit myn ziele hoorden,
 'k Ste...rf, adieu myn Engelin.

HERDERIN.

Vaar wel Leander, neen, neen, men sterft zo niet,
 Daar 's wel een ander, die u verdriet
 Verzagten zal, wilt dog niet klagen,
 Maar stil verdragen, 't zal wel over gaan,
 De Min heeft vlagen; dus laat me gaan.

Den smekende minnaar.

Vois: *Den Testament-makende Student.*

Of: *Hou Veerman van de Hel.*

1.

Den moeiljyken stryd en de verliefde tranen,
 Die 'k biggelende stort al rokende vol damp,

Konnen u teder hert bewegen nog vermaanen,
Tot de ziel-meestery van myn benauwden ramp.

2.

De ied'le herts-togt en de vrugtelooze pynen
En d'onrust in myn slaap en 't zugten van myn geest,
Doen my, als Was voor 't Vuur, versmelten en verdwynen,
Ik schyn de geen niet meer, die 'k voormaals ben geweest.

3.

Dies laster ik de Min, om uwen wreden handel,
Ik wiszel van verkies, met eenen dollen zin,
De wispeltuure keur ik weder straks verwandel
En schenk myn dienstbaar hert een ander schoon Godin.

4.

Ik volg u dog Godin, met hoop en met verlangen,
Meestresze die myn ziel kerkert in u gewoud,
In hoope door myn dienst u hertje nog te vangen,
In gyzel voor het myn dat gy gekluisterd houd.

5.

Maar, laas! de schildery verschrikt al myn gedagten,
Vervloekten maal-kunst, die myn lust hervormt in smart,
ô! Spiegel-ryke leer, ô! wonderlyke kragten,
Door een gezigt verkeerd Acteon in een Hart.

6.

't Lust myn Diana ook myn wezen te verruilen,
Want myn stuursze Godin, de blydschap van myn band,
Herschept myn vreugd in rouw, myn lachgen laas in huilen
En alle myn vernuft in beestig onverstand.

7.

Wanneer myn oogen maar eens steelswys neder-guwen,
Na d'Afgod van myn hert, daar ik dus laag voor kniel
En als myn schoonste Lief my helpeloos gaat schuwen,
Dan stygt de vlamme in myn gantsch benauwde ziel.

8.

Zoud geuw, ô! Wreede, wel in myne Dood verheugen,

Ach! gy marteld met lust dit troostelooze hert.
 Helaas! myn trouwe dienst is nietig van vermeugen.
 Want u Ys-koude ziel niet eens ontvonkt en werd.

9.

'k Wil dat u eigen Mond het vonnis van myn sterven,
 Ter Vierschaar van u Hert vrypostig stout uitspreek,
 Of laat my van u hand het heelend kruid verwerven,
 Van uwe lieven gunst, daar ik u steeds om smeeek.

De verliefde maagd.

Stem: *Aimable vainqueur.*

1.

*T*Outes vos leçons,
*N*e sont que chansons,
*J*e suis dans un age.
*O*n l'esclavage,
*E*st hors de façon,
*M*a Fierté cesse,
*M*on Amour me presse,
j' Aime tout de bon,

*Lasce du couvent,
 Raisterai je fille.
 A qui suit la grille,
 Il faut un Amant,
 j' Ai des a pas,
 Que d'autre n'ont pas,
 Ma gorge & tres belle,
 Et j'amaï pucelle,
 En eut de si beaux bras
 Tout est mignon,
 Depuis mon oreille,
 Jusqu'a mon Talen.*

Den vertroosten minnaar.

Vois: *'k Heb myn hert nu opgedragen.*

1.

SChoone parel laat ons minnen
 Met ziel en zinnen,
 Schoone parel laat ons minnen
 Uit 's harten grond,
 Wend uw fiere Maagden zinnen
 Naar het kuisze Trouw-verbond. *bis.*

2.

Laat den Minnaar niet verlegen
 Op zyne wegen,
 Laat den Minnaar niet verlegen,
 Die u steeds bid,

Spreekt hem niet geduurig tegen,
Maar bestemt zyn eerbaar wit. *bis.*

3.

'k Heb uw deugden lang geprezen,
 Uitgelezen,
'k Heb u deugden lang geprezen
 In het gemoed:
Hoe gelukkig zal ik wezen
Zo het loon myn dienst verzoet. *bis.*

4.

Zo 'k u gunst maar mag genieten,
 ô! Amarite,
Zo 'k u gunst maar mag genieten,
 Wyl ik dus karm,
't Leven zou my niet verdrieten,
Mogt ik rusten in u arm. *bis.*

5.

Uw bekoorelyke lonken,
 Die voor my pronken,
Uw bekoorelyke lonken
 Die kweeken smert,
Schieten duizend Minne-vonken,
In myn overwonnen hert. *bis.*

6.

Denk nu hoe de vlammen ryzen,
 Als 'k u hoor pryzen,
Denk nu hoe de vlammen ryzen,
 Als 'k by u ben:
Och! gy zult my gunst bewyzen,
Zo ik uwe heusheid ken. *bis.*

7.

Zou ik geenen troost verwerven,
 Moet ik u derven,
 Zou ik geenen troost verwerven
 Voor smart en pyn,
 Zou ik dus van Liefden sterven,
 Zonder eens beklaagt te zyn. *bis.*

8.

Neen, myn Lief, myn Uitverkooren,
 Wilt slegts hooren,
 Neen, myn Lief, myn Uitverkooren,
 Breng dog geluk,
 Niemand is voor zig gebooren,
 Red uw naasten uit den druk. *bis.*

Mey-lied.

Vois: *Menuet a la duchesse.*

1.

DE Winter is vergangen,
 De Mey komt met zoet verlangen,
 De Velden die staan groen,
 In dit lieffelyk Zaizoen,
 De Schaapjes in de Wyden,
 Die ziet men zig verblyden,
 Den Harder met zyn fluit,
 Die maakt een zoet geluid.

2.

De Visjes ziet men zwieren
 En de Vogels tiere liere,
 Gedurig, hier en daar,
 Een ieder zoekt zyn Paar
 En ik zoek myn Beminden,
 Om by haar troost te vinden,
 Zeer bly, al met gevly,
 In dezen koelen Mey.

3.

My dunkt het hart moet breken,
 Zo voel ik het myn ontsteken,
 Met een brandende Min,
 Tot myne Herderin;
 Ik wil my dan verkloeken,
 Om myn Lief te gaan zoeken,
 Zeer ras, al op dit pas,
 Hier in het groene Gras.

4.

Van verre zie ik komen,
 Onder deze groene Bomen,
 Myn liefste Herderin,
 Die staat in myne zin,
 Zy alleen kan myn behagen,
 Aanhoord myn droevig klagen,
 Verfoeid gy, die gy ziet
 En u zyn liefde bied.

5.

Ziet deze zoete Tyden,
 Komen elk een hier verblyden

En al wat men hier vind,
 Is nu met de Mey gezind,
 Zo wel 't Vee als ook de Menszen,
 Ziet men niet anders wenszen,
 Als om alhier op Aard
 Met malkaâr te zyn gepaard.

Damon en Philis.

Vois: *Een Grysaard vol van Min.*

1.

PHilis! ach! kan het zyn,
 Laat u eens overwinnen,
 Heeld dog myn droeve pyn,
 Buig uwe straffe zinnen,
 Verdryf myn smart,
 Geef myn u hart,
 Geef myn u tiere liere lier,
 Geef myn u toere loere loer,
 Geef myn u hart.

2.

Neen Damon gaat vry heen,
 Want 't is dog al verlooren,
 'k Lag eens met u gebeên,
 'k Wil u nog zien nog hooren:
 Ik ban uw Min,
 Uit myne zin,
 Ik ban uw, enz.

3.

Ach! ach! myn zoete Meid,
 Wilt dog zo wreed niet wezen,
 Maar toond medogenheid,
 Dan staat my niets te vrezen,
 Ey! gunt my flus,
 Dat ik u kus,
 Dat ik u, enz.

4.

Zagjes wat beste Maat,
 'k Loof gy met al u vleyen
 En door u malle praat
 My maar zoekt te verleyen,
 Daarom gaat heen,
 Staak u gebeên,
 Staak vry, enz.

5.

Eer zal de Zon by nagt,
 't Maantje by daage schynen
 En eer zal al myn kragt,
 Op deze plaats verdwynen
 En al de vreugd
 Van myne jeugd,
 Van myne, enz.

6.

Want daar is niets dat my
 Meerder geneugt kan geven,
 Als gy, myn Philis, gy,
 Gy zyt myn lust myn leven,
 Gy zyt myn rust,

Gy zyt myn lust,
Gy zyt, enz.

7.

Daarom, myn Ziels-vrindin,
Laat deze wreedheid varen
En vierd de zoete Min,
In uwe jonge Jaren,
Kom weest myn Vrouw,
Geef my u Trouw,
Geef my, enz.

8.

Wel aan ik ben te vreên,
'k Zal u voortaan beminnen,
Want uwe zoete reên
Weten myn hart te winnen
En, tot een pand,
Zie daar myn hand,
Zie daar, enz.

De hopende minnaar.

Vois: Als ik myn Philis, enz.

1.

KAtootje d'alderschoonste Maagd,
Bekoorlykst Schepzel van de Menszen,
Gy zyt het die myn ziel behaagd,
Mynhoop, myn vreugd, myn lust, myn wenszen.

2.

Gy voerd een vriendelyk gelaat,
 Al schynt gy zonder mededogen,
 De Liefden is die 't hert verraad
 En doet het spreken door u oogen.

3.

ô! Rozemond, ô! Rozemond,
 Gy kunt u hertje niet verbergen,
 Want d'oogjes vlyen weêr terstond,
 Als 't mondje my wat poogd te tergen.

4.

Dies zal ik, met een zagte kus,
 Het straffe woord op 't lipje vangen,
 Op dat ik zo dien iever blus,
 Terwyl ik blyf aan 't mondje hangen.

5.

Waar op ik uitroep, schoone Maagd,
 Bekoorlykst Schepzel van de Menszen,
 Gy zyt het die myn ziel behaagd,
 Myn hoop, myn troost, myn vreugd, myn wenszen.

De standvastige minnaar.

Vois: Hoor Kees myn Vryer.

1.

*MAIgrés mes peines,
 Je vous aimez toujours,*

*La force est vaine,
 Qui contraint nos Amours,
 Vous régnerez Philis,
 A jamais dans mon coeur:
 Je porterai vos chaines,
 j'En ferai mon bonheur,
 Malgré mes peines.*

2.

*Toute ma vie,
 j'Avois jugé l'Amour,
 Une folie,
 Pour l'éviter toujours;
 Mais quand je vous ai vu,
 j'Ai fait voeux désormais
 Trop aimable silvie,
 d'Adorer vos attraits,
 Toute ma vie.*

3.

*Comme je t'aime,
 Si tu voulois m'aimer,
 Non Venus même,
 Ne pouroit me charmer;
 Quand de ses propres traits,
 l'Amour ce fut blessé,
 Son feus fut moins extreme,
 Je n'aime point Philé,
 Comme je t'aime.*

4.

*l'Aisser moi faire,
 Tous les jours des serments,*

*De me défaire,
Des tendres sentiments,
Si vous voulés Iris,
Eterniser mes feux,
Cessés d'être severe,
Quand nous sommes nous deux;
l'Aisser moi faire.*

5.

*Quand je badine,
A quoi sert mon Iris,
Faire la mine,
Craignés vous les plaisirs?
Pour calmer le tourment
d'Un amour innocent,
Il faut être plus fine;
Prenés tout en riant,
Quand je badine.*

Rouw-klagt.

Op een bekende Vois.

1.

't IS veertien weken nu geleên,
Is 't niet een ruime tyd, *bis*.
Is 'er een Verken ziek geweest;
Het zugten en het weenden,
Het klaagden en het steenden
En het eind was de Dood. *bis*.

2.

Den Beer sprak zyn Beminden aan,
 Hy zei myn lieve Zog, *bis*.
 Het schynt het is met my gedaan,
 Draag zorg voor myn Kinderen,
 Op dat haar niemand hinderen,
 Den Beer die gaf den geest. *bis*.

3.

De Zog die maakten groot misbaar,
 Op 't scheiden van haar Heer, *bis*.
 En de Biggetjes met malkaar,
 Die riepen al Mamere,
 Nu bent gy Douarriere,
 Papatje die is Dood. *bis*.

4.

Men kleeden 't Schot al in den Rouw,
 Men luiden op de Ton, *bis*.
 Men hing de Wapens in de Schouw,
 Van tweemaal vier quartieren,
 Om 't Ridderschap te vieren,
 Van Hammen en van Spek. *bis*.

5.

De Zog kleeden zig in den Rouw,
 Al met een krippe tip, *bis*.
 Zo stemmig als een Weduwvrouw,
 Met een paar Oor-pendantsen,
 Heel stadig zonder Kanten,
 Een Wayer in haar poot. *bis*.

6.

Toen de zes weken waren om,

Sprak de Zog met fatzoen, *bis*.
 Laat ons contra visite doen
 En maken Koets en Paard gereed,
 Die met zwarte Baay bekleed,
 Daar reed de Zog weêr heen. *bis*.

Air.

1.

IS dan de Liefde schanden,
 Is 't schanden dat men Vryd,
 Zo is 'er in den Landen
 Niemand van schand bevryd,
 De Nyd noemt Liefde schanden,
 De Nyd noemt Liefde schanden,
 Om datz' 'er tegen stryd.

2.

Of is de Liefde zonden,
 'k Bid om vergiffenis,
 Daar word geen Mensch gevonden,
 Die zonder Liefde is,
 't Is een onnozele zonden,
 't Is een onnozele zonden,
 Die ligt vergeven is.

De twee vereende.

Vois: *'t Schermschool.*

1.

GInts gaat Philander weêr na zyn Beminde,
 Zyn zoete Liefen schoone Wel-beminde,
 Zyn Ziels-voogdes, zyn vreugd, van elk geprezen;
 Ach! die steeds mogt, ach! die steeds mogt
 In haar gezelschap wezen.

2.

Daar gaat Clarind onder de groene Bomen,
 Zy ziet verheugd haar Minnaar nader komen,
 Zyt welkom Lief, myn waarde uitgelezen,
 Ach! die steeds mogt, *bis.*
 In u gezelschap wezen.

3.

Wist gy Herder, hoe dat ik van verlagen,
 Om u af-zyn myn boezem voelde prangen,
 Al myn vermaak was my met u begeven,
 Want zonder u, *bis.*
 Kan ik niet langer leven.

Zoete Lief Clarind, ô! Pronk-juweel der Vrouwen,
 Kon ik Godin, maar op u woord vertrouwen,
 Dan was myn hart van al zyn droeve plagen
 En ongeneugd, *bis*.
 Gelukkiglyk ontslagen.

5.

Wel trouwe Herder, ik wensch dat my de Goden,
 Op staande voet doen lyden duizend dooden,
 Eer ik u ooit of immermeer zal haten,
 Ach! neen myn hoop, *bis*.
 Ik zal u nooit verlaten.

6.

Zoete Lief Clarind, gy minderd myne zorgen,
 Adieu schoon Lief, zo dra de gulde morgen,
 Weder met zyn glans het Aardryk komt bestralen,
 Zo koom ik weêr, *bis*.
 Om troost by u te haalen.

Vois: *Als ik myn Philis kuszen mag.***1.**

ALs ik u lieve lipjes druk,
 ô! Schoone Philis, met myn kusjes
 En tard de Goôn in hun geluk,
 Dan zwemt myn ziel in dartele lusjes.

2.

Ach! wierd u hartje eens geraakt,
 Van Liefd', in 't midden van die weelden,
 Door 't zelve vuur 't geen my nu blaakt,
 Als ik u blanken boezem streelden.

3.

Dan zoud g' u, lieve Rozemond,
 Zo wreed, zo hard niet van my keeren,
 't Geen 't Min-ziek hart zo teêr doorwond,
 Maar wenszen dat vermaak te leeren.

4.

Uw Schoonheid en ontlooken Jeugd,
 Uw Wangen, die zo lieflyk blozen,
 Verwekken lust en Minne-vreugd,
 Als Lelie-Melk en friske Rozen.

5.

U Sneeuw-wit Halsje, rond en zagt,
 U Boezempje, zo mals in streelen,
 Is trots op zulk een schoone vrugt,
 Daar d'Adertjes zo lief door speelen.

6.

ô! Ziel-voogdesje, al dat schoon
 Is van Natuur aan u geschonken,
 Voor een getrouwen Vriend tot loon,
 Niet, om by Juffers meê te pronken.

Vois: Folie d'Espagne.**1.**

Wat zoet geweld beheerst myn hart en zinnen,
 Myn ziel smelt in zuivere tederheên,
 Nu ik gerust myn Philis mag beminnen
 En in haar schoot my koest'ren wel te vreên.

2.

Een ander mag vry rust in Liefde wraken
 En noemen d'onrust prikkels van die vreugd,
 'k Wil met myn ziel vernoegt in stilheid blaken
 En smaken 't zoet der Liefde in onze Jeugd.

3.

Zo juigt een Zeeman, 't Onweêr pas ontkomen,
 Gedreigt, door Storm, met een gewisse Dood,
 Daar hy op 't Land gerust zit, zonder schromen

En denkt met vreugd op d'uitgestaane nood.

4.

Myn ziel zal dus aan d'oude smart en lyden,
Met meer genoeg denken, nu gerust
En laten 't Volk onz' tederen Min benyden,
Terwylz' in u alleen vind vreugd en lust.

Jagers lied.

DAar was een Meisjen jonk van Jaaren,
Die gezind was om te paaren,
Ieder zoekt zyn beste stuk,
Daar was een Knegje van avontuuren,
Ging hem by een ryk Man

Brug op hee.

Hoor Kees myn Vryer,
Wat hebje daar te koop,
Botter of Eyer,
Laat myn eens zien den hoop,
Wat geefje het dozyn

Vriesman buiten.

Lestmaal kwam Cupido myn ontdekken,
Daar ik zeer zoet lag in myn rust,
Phebus kwam myn ontwekken,
Want ik was

Aanleggen aan 't zwarte Verken.

Waar blyft myn Herder,
 Het is al meer dan tyd,
 Ik ga al verder
 Als hy myn had gezeid,
 De tyd is lang voorby,
 Dat ik zou in de Wey

Volk meê.

Al wat men doet men kan geen Juffers winnen,
 Het schynt de Liefde heel verbannen is

Bergvliet op de Wal hee.

Ey! lieve Jan loop met een zet
 En haald den Doctoer hier:
 'k Weet niet wat onze Neeltje let,
 't Is een zoo'n aardig dier,
 't Is een zoo'n nobele Vrystertje

Amsterdam buiten.

De Winter is voorby gestreken,
 De Zomer die staat voor de deur,
 Die ons zo lieffelyk komt kweken,
 Met Bloem

Aanleggen Marlevelt, daar moet goed meê.

Een Meisjen excelent,
 Zeer çierlyk boven maten,
 Staat in myn hertje geprent,
 Met goud en zilvere platen,
 Zy is 'er die my behaagt

Schipper van Loenen buiten.

Het windje dat uit den Oosten waaid,

Dat waaid ten allen tyden,
 Al die 'er in zyn Liefs armen leid,
 Die mag hem wel verblyden,
 Liefste mondelyn

Twee Smouszen meê.

Het is ruim vyf Jaar geleden,
 Dat ik na Oost-Injen voer,
 Van myn Zilvia geprezen

Brugman daar is een Brief.

Het best op Aard is een gerust gemoed,
 Dat steeds de pligt van alle deugden voed
 En nooit ontrust word door geen lastermonden,
 Maar als een Rots onwrikbaar word bevonden,
 In weerwil van, in

Otter-Spoor op de Wal hey.

Hoord toe gy Meisjes al,
 Ik moet u myn nood eens klagen,
 Myn droevig ongeval,
 Het zyn verdiende pla

Schipper de Lyn is onklaar.

Daar was een Magetje vol benouwen,
 Zeer jonk onnozel als een Lam,
 Haar Lief zou met een ander Trouwen,
 Eer de tyd van baaren kwam,
 De tyd van baaren

Brug op hou.

Is de Liefden zoet lyden,
 Waarom baardze dan pyn,

Is ze bitter, hoe kanze dan aangenaam zyn

Uitersman binnen deur.

In de Min vind ik genugten
 En ook in de koele Wyn,
 Die verdryft all' ongenugten,
 By zyn Liefje, By zyn Liefje is 't zoet te zyn,
 By zyn Liefje is 't zoet te zyn.

Zeg my wat

Vegtendyk op de Wal hey.

ô! Holland schoon, gy leeft in Vreê,
 Met een-en-dertig Steden,
 Omtingt van Y, Maas en Noord-Zee,
 In u zyn goeden zeden

Breukelen aanleggen.

Dat 's wie wil hooren zingen,
 Van vreugden een nieuw Lied,
 Wat dat 'er kortelingen
 't Antwerpen is ge

Vreden-rust Volk meê.

Schoon Catryna, Beeld der Beelden,
 Jey hebt myn jonk Hert door-wond,
 Uw's gelyken vind men zelden,
 In de heele Waereld rond:
 Gy zyt vol bevallighe

Schipper van Loenen buiten.

Ik hoorden in dees dagen,
 Twee Gilde-broeders klagen,
 Van d'eed'le Naald en Schaar,
 Want zy zaten by malkaâr

En Dronk

Schipper hou by de Wal.

Lieffelyke Bosje en zilvere Vlieten,
Die onder de Telgen

Brug op hey.

Truitje myn zoeten Engelin,
Gy zyt de geen die ik bemin,
Ach! mogt ik maar eens troost van u genieten
En dat al door de Minne-smert,
Laat

Een Mantje, aanleggen.

Verlaat gy myn verheven ziel,
Kiest gy voor my de woeste Baaren,
Vertrouw u op geen zwakke Kiel,
Ten doel van duizende gevaaren

Donkelvliet een Brief.

Wel wat let de Jeugd,
't Zyn maar slegte dingen,
Die om korte vreugd,
Sus, sus, sus, moet zingen,
Aan de Wieg-band

Kerk-kroon aanleggen, een Koffer meê.

Wanneer de Zon, in 't Morgen-rood,
Het Oosten kwam ontmoeten,
Lag Phebus in Auroor haar schoot

Abcou binnen deur.

Wel Mieke stout,
Je hebt uw tyd versleten
En door de Min vergeten,

't Welk myn wel rouwd

Schipper hou wat by de Wal heen, een Mantje.

Wanneer de Zon zyn Paarden mend,

Uit 't Oosten ten Westen op

En als zyn Jagt na 't Zuiden rend,

Dan zweet Idiaas top,

Dan

Abcou buiten.

Ach! myn Schoone myn Beminden,

Troost my in dees droeve staat,

Want by u is troost te vinden,

Die 't verstand te boven gaat.

Schipper een Brief met dubbeld port.

Arent, Piet en Gysbregt

En Meeuw en Jaap en Leen,

Klaasje en Kloentje,

Die trokken zamen he

Brug op hou.

Lestmaal in 't kriecken al van den dagen,

Wanneer de Zon zyn reize kwam doen,

Ging ik 'er myn Schaapjes ten Velden in

Is 'er Volk dat aan de Voetangel uit moet.

Ik voer lest over de Zee, wilje meê

En ik voer lest over de Zee,

Al met een houte lepeltje, lepeltje, lepeltje, lepeltje

En al met een houte lepeltje en het steeltje brak aan twee

Schipper kort de lyn een vaam of twee.

Bewaarje vuur en kaarsje wel,
 De Klok het tien, laat zien,
 Tien ueren het de Klok,
 Wat is 'er meenig Jonk

Gouwenaar buiten.

't Is tyd dat ik bestel, eer dat ik kom te sterven,
 Een order op myn staat en na te laten goed,
 Op dat ik het verdeel

Aanleggen, Ouwerkerk Volk meê.

Goeden avond al dat zootje,
 Wel wat is 't hier wonder druk,
 Schrik niet ik ben Cupidootje,
 Koopje nu geen Zwavel-stok,
 Of iets

Wat is 'er.

ô! Schoon verweelde dagenraad,
 Ten Oosten uit geloken,
 Men ziet in u een lief gelaat,
 Den Hemel door gebroken,
 Men ziet hoe Phebus neder daald,
 Op Bo

Hou van de Wal.

Te Hellevoetsluis, daar staat een Huis,
 Het is geen Huis met eeren, Huis met eeren,
 Daar leggen de Meisjes ten vensteren uit,
 Daar de Zoldaten verkeeren,
 La la lette san belle

Den smekende minnaar.

Stem: *Courante la bare.*

1.

MYN blyft de Min dan eeuwig by
 En is niet uit myn jeugdig hert te roeijen,
 Door Liefde-kwaal schyn ik te bloeijen
 En Liefde schynd te bloeijen ook door my,
 'k Maak een violetje van myn tong,
 Die ik door tong en oog weêr zelfs ontfont,
 Ik meende 'k was van Liefde gantsch ontheven,
 Maar moest terstond
 Myn hartje geven,
 Die my had gewond.

2.

Ik gaf myn hart dan willig heên
 En offer den myn heel aan myn Beminden,
 Myn dwalend hart zocht zig te binden,
 Met zulk een die nog ongebonden scheen,
 Ik breng, ter eeren van dat Lief,
 In stilheid voedzel aan myn Minne-grief,
 Al myn vermaak bestaat dan in gedagten;
 By dat en nagt
 Moet dat verzagten
 Myne Minne-klagt.

3.

Myn Lief is my dog niet zo wreed,

Of toond melyden met myn Minne-kwalen,
 Want door myn diepe adem-halen,
 Word haar gezigt met deernis dog bekleed,
 Wat hulp is dan voor ons bekwaam,
 Nu onze zieltjes by zo stemmen t'zaam,
 Het Huwlyk kan alleen die smart verzetten.
 Laat u dan raân
 En na de wetten
 Vang dat met my aan.

Vliegende min.

1.

Galathé, myn Schoone, kom
 Laat ons minnen, speelen, zoenen,
 Eer de bevende ouderdom,
 Die al stil, op wolle schoenen,
 Aan-sluipt, onze Jeugd verbyd:
 Jeugd en Min-lust raakt men kwyt,
 Eer men 't denken kan of merken.
 Galathé, de Min heeft vlerken.

2.

Dat ik zomtyds van u ben,
 Moet gy 't staale noodlot wyten,
 Nimmer my, myn Lief, ik ken
 U (hier baat geen tegen-wryten)
 Voor een Hemel-schoon Magneet,

Die myn Min, zo wel besteed,
Na zig trekt uit laage perken.
Galathé, de Min heeft vlerken.

3.

Toen u schoonheid, schoone Maagd,
My verscheen en op kwam dagen,
Daar gy in een vengster laagt,
Wenst' ik, met Médéaas wagen,
Haastig op te vaaren, gy
Steeg beneên, ik vloog u by
En gevoelden toom nog teugels.
Galathé, de Min heeft vleugels.

4.

Maar ik eindlyk traag gekeert.
Nimmer zal myn Min verluyen,
Denk nooit Zon, die my verteert,
Dat Cupidoos wieken ruyen,
Of dat voor zo heet een gloed,
't Zagte Was hier smelten moet,
U gekleefde veder-beugels.
Galathé, de Min heeft vleugels.

5.

Snel-gevlerkte Winden, draagd
Draagd door groen en schomlend Lover,
Aan de Schoonheid, die my plaagd,
Dees verliefde zugjes over
En myn Min met vaardigheid;
Heb ik meenigmaal gezeid,
In het vrolyk Ugtend-krieken.
Galathé, de Min heeft wieken.

6.

Zult gy, ligter dan de wind,
 Uit het bars en buld'rend Noorden,
 Myn gebed, dat steeds begind
 Met fluweele Minne-woorden,
 In den wind voor eeuwig slaan,
 'k Zal dan elders Minnen gaan,
 Eer gy 't wanen zult of rieken.
 Galathé, de Min heeft wiken.

Drink-lied.**1.**

*LE plaisir de boire à la ronde,
 C'est un plaisir vif & charmant;
 L'on boit aux beautés d'une blonde,
 La blonde boit a son Amant,
 Verse, verse, verse, verse,
 Nôtre hôte a du vin en perse.*

2.

*Vois mois boire cette rasade,
 Et si tu peu fait comme moi,
 Prends ton verre en main Camarade,
 Cha qu'un doit boire quand je bois.
 Verse*

3.

*A la santé de ma Maîtresse,
 Le vin me met en bel humeur:
 Plus je bois plus je la caresse,*

*Bachus lui repond de bon caeur;
Verse*

4.

*Buvons a l'Hôte qui nous traite,
Chers amis faites moy raison,
Sa chere épouse est de la fête,
Elle est discrete & sans façon.
Verse*

5.

*Je reste iei jusqu'a l'Aurore,
Est il un plus charmant reduit?
j'Y voit la beauté que j'Adore,
Ainsi j'aime à passer la nuit.
Verse*

Den verliefden.

AIR: Belle brune.

1.

PHilis, allerwaardsten Engel,
Pronkbeeld van de zoete Jeugd,
Kom laat ons, met zoet gestrengel,
Sterven in de Liefdens-vreugd,
U poez'le zagt yvoore Leden,
Fulpe Koontjes, lieflyk rood,
Oogjes die, vol tederheden,
My op 't allerzoetste dood.

2.

Minnelyke Rooze-tipjes,
 Daar myn hert gestaâg na dorst,
 Coralyne tepel-stipjes,
 Malsze Melk-witte borst,
 Laat ons, door veel dartelheden,
 Smelten in een Minne-gloed,
 Laat ons aan malkaâr ontleden
 Hoe de liefde word gevoed.

3.

Laat ons, door veel Minne-lusjes,
 Klimmen tot de wellust op
 En, door veelderhande kusjes,
 Voeren onze Liefd' in top,
 Ik ben uit Hollands bloed gereezen,
 Maar, als ik op 't zagt Robyn
 Van u mond mag kusjes leezen,
 Word ik straks een Florentyn.

Den kwynende minnaar.
Op een aangename Wys.

1.

SChoone, die myn ziel komt streelen,
 Door u aangenaam gezigt,
 Gy kunt myne wonden heelen,
 Engel lief myn pyn verligt,
 Maar 'k zie, helaas! dat ik moet sterven

Voor u myn zoeten Engelin
En zo myn jonk leven derven,
Voor het Altaar van de Min.

2.

Ziet ik ben geheele dagen,
Ja zomtyds den gantschen nagt,
Bezig met bedroeft te klagen:
'k Bid u dog myn pyn verzagt,
Knielend kom ik zoetert smeken,
'k Bid vergun my deze beê,
Dat 'k u zomtyds eens mag spreken,
Dan is myn jonkhert te vrêe.

3.

'k Weet toen 'k laatstmaal van u scheiden,
Dat gy wel wat reden had
En m' uw lieve gunst ontzeiden,
Om dat 'k my te veel vermat,
'k Bid vergeef my deze zonden,
Dien ik aan u heb misdaan,
Want ik blyf aan uw verbonden,
Zweer ik by de Zon en Maan.

4.

'k Zweer ik zal u nooit verlaten,
Zo lang myn ziel adem heeft,
Wyl ik u min boven maten,
Door u myn ziel weêr herleeft:
Zo dra ik u maar mag spreken
Voel ik my straks buiten nood
En die liefde zal nooit breken,
Voor my haald de wreede dood.

D'ongevoelige verliefd.

Vois: 'k Zwoer dat nooit de Min zyn magt.

1.

*J'Avois juré que l' Amour,
Ne feroit j'amaï de peine,
Cependant nuit & jour,
Je languit pour ma Climene:
Muis, hélas! je m'apperçois bien,
Qu'il faut ou tard qu'on aime:
Mais, hélas! je m'appersois bien,
Qu'il ne faut jurer de rien.*

2.

*J'osois traiter de fureur,
Ce qu'on apelle tendresse,
Et je frémissois d'horreur,
Au seul nom de ma Maitresse,
Mais, hélas! als boven.*

3.

*Cette belle a des apas,
Dont je ue me puis defendre,
Et je ne m'étonne pas,
Que je me suis laisser prendre,
Mais, hélas!...*

4.

*Vous qui soumettez mon coeur,
Belle sous un doux empire,
n'Aurais-je pas la douceur,*

*De vous entendre me dire,
Ah! vraiment je m'appersois bien,
Qu'il faut....*

5.

*Fier de ma tranquillité,
J'aime filles les plus belles,
Et je faisoit vanité,
d'Etre libre avec elles,
Ah! vraiment je m'appersois bien,
Que mon coeur est en balance,
Ah! vraiment je m'appersois bien,
Qu'il ne faut jurer de rien.*

Den blaauwen scheen.

Vois: *Le Princesse neuve.*

1.

DAar kom ik weêr van Cloris af,
Met het hoofd vol muize-nesten
En het hert al even laf,
Ik smeekten haar, ik bad zy zou
Toestaan dat zy wierd myn Vrouw,
Thirsis, zei zy, benje buiten westen,
'k Heb den hooy van al jou Trouw.

2.

'k Dagt wel is dat Ja gezeid,
Wat zal 't dan op 't laatst nog worden,
Daarom ging 'k weêr na de Meid,

Maar Heer! zy keek zo zuur als eek,
 Dat myn hert daar van bezweek,
 Wel zei zy wat kweld me deze Jorden,
 'k Heb den bruy van dit gepreek.

3.

Immers dagt ik lieve bloed,
 Heb ik niet wel hooren zeggen,
 Dat de Min was zuiker-zoet,
 Een Hemel voor de jonge Jeugd,
 Daarom zei ik, kom myn vreugd,
 Laat ons t'zaam hier wat gaan leggen,
 'k Wed het u jonk hert verheugd.

4.

'k Had dat woord naauw uit de mond,
 Of myn Lief begon te tieren
 En zy beukten my terstond,
 Loop heen zei zy, loop heen Jan gat
 En vergaard u zinnen wat,
 Want gy mist 'er drie van vieren.
 Zeg wat blaauwen Scheen was dat.

Droom.

Vois: *Laura zat laatst aan een Beek.*

1.

IK loof 't nu vast dat schyn bedriegt,
 Want ik heb het ondervonden,
 Dat de dag de nagt beliegt,

Als de slaap wierd weg gezonden:
 'k Lag wel zoetjes vast gebonden,
 In de armen van myn Lief:
 Och! wat valt het zoet te Dromen,
 Was die nagt nooit om gekomen,
 Minne-stookster, Harte-dief.

2.

Ryst myn weelden niet in top?
 Heb ik niet daar ik om hengel?
 Doed zy niet haar mondje op?
 Zeid zy niet, 'Kom hier myn Engel,
 Zie myn tipjes, kust haar, strengel
 Onze Zieltjes onder een,
 Moet ik u myn handjes ryken,
 Kom dan: wilje grooter tyken?
 Eisste ik ooit iet meerder? Neen.

3.

Lieve Hemel wat een vreugd,
 Stond die Droom eens uit te breken,
 Tot verkwikking van myn Jeugd,
 Hoorde ik haar eens wakend' spreken,
 Blyf niet in u Dromen steken,
 Trouwe Dienaar? myn gezag,
 Mag u diensten niet mis-rekenen;
 'k Zou, ô! Nagje, 'k zou u tekenen
 Jaarlyks in myn Almanag.

Mans vreugde-galm, over 't afsterven van zyn vrouw.

1.

Ma femme est morte d'ieu mercie, bis.
Et me voila hor la soucie, bis.
Pater Galaba, Qui la?
Ma femme est morte, bis.
Et je te pris si elle vient ici,
Ferme lui la porte,
El est bon, bon, bon est le vin hy hyn est bon,
Je ne maitra plus de l'au de dans mon vin,
Puis que ma femme est morte.

2.

't Lot zy gedankt en myn Wyf is hor *bis*.
 En ik verlost van haar geknor, *bis*.
 Pater Galaba: Wie daar?
 En myn Wyf is Dood, *bis*.
 Bid dog den Heer, dat zy niet weder keer
 En myn helpt in nood,
 Want goed, goed, goed en de Wy hy hyn is goed,
 Ik meng die met geen Water meer,
 Nu zy is by ons Heer.

3.

Je suis venue au Purgatoire, bis.
Ou je trouvai un homme noir, bis.
Homme noir: Qui la?
Ma femme est morte, bis.

Est je te pris: als boven.

4.

Toen ik in het Vagevuur kwam, *bis*.
 Daar vond ik een gebraden Man, *bis*.
 Gebraden Man: Wie daar?
 En myn Wyf is Dood, *bis*.
 Bid dog den Heer: *als boven*.

5.

Je suis venue jusqu'a l'enfer, *bis*.
Ou je trouvai grand Lucifer, *bis*.
Lucifer: Qui la?
Ma femme est morte, *bis*.
Est je te pris.....

6.

Toen ik in de Hel kwam aan, *bis*.
 Daar vond ik Lucifer staan, *bis*.
 Lucifer: Wie daar?
 En myn Wyf is Dood, *bis*.
 Bid dog den Heer.....

7.

Je suis venue au Paradies, *bis*.
Ou je trouvai saint Pierre assies,
Saint Pierre: Qui la?
Ma femme est morte, *bis*.
Est je te pris si elle vient ici,
Ouvre lui la porte,
El est bon: als vooren.

8.

Toen ik in 't Parady's kwam aan, *bis*.
 Daar vond ik Sint Pieter staan, *bis*.

Sint Pieter: Wie daar?
 En myn Wyf is Dood, *bis*.
 Bid dog den Heer: *als boven*.

Minuet.

1.

Francyntje u oogen lodd'rig staan,
 Door u zoet wezen ben ik aangedaan,
 Want u zoet wezen
 Doed my vrezén,
 Want u zoet wezen
 Doed myn leden slaan.

2.

Myn Engel lief ik barst van pyn,
 Kom legt u zuiker-mondje by het myn,
 Want u zoet wezen
 Kan my genezen,
 Want u zoet wezen
 Stild myn Minne-pyn.

3.

Waar blyft gy Lief, waar wagt gy na,
 Ik bid u Engel kom dog niet te spâ,
 Of ik moet sterven
 Zo 'k uw moet derven,
 Of ik moet sterven
 Kryg ik geen genâ.

4.

Ik maak u dan meester van myn hert,

Dat door u reeden is in Min verwerd,
U lyf en leeden
Kunt gy besteeden,
Vernoegd, te vreedden,
Tot gy moede werd.

5.

Myn schat, myn troost, ik ben verheugd,
'k Maak u Voogdesze van myn kragt en jeugd,
g'Hoeft niet te vrezen,
Myn Uitgelezen,
'k Zal u genezen,
Schep dog maar geneugd.

6.

Wel aan dan, treden wy in d'Egt,
Terwyl gy my, ik u bemin opregt;
Herders wilt speelen
Op Bas en Veelen
En lustig kweelen,
t'Utrecht aan de Vegt.

Den wispeltuerigen.

Vois: *Laatst onder 't wandelen van de Boomen.*

1.

Niemand hoeft zig vreemd te hou wen,
 Dat ik nog niet Getrouwd en zy,
 Daar ik nogtans gestadig Vry;
 Denkje dat ik de kop wil krouwen,
 Ik vry wel alles wat ik zie,
 Maar Min het meest die 'k 't laatste zie.

2.

Laatst ontmoeten my een Brunette,
 Die my wonderlyk wel beviel,
 Ik noemden haar straks myn tweede ziel
 En zy stelden myn onder haar wetten,
 Maar myn liefden was haast gedaan,
 Want ik ben van haar af gegaan.

3.

Gisteren avond, naar den eeten,
 Was ik by de Schoonste die ik weet,
 Ik zwoer haar myn Trouw by eed op eed,
 's Morgens was 't myn al vergeeten,
 Dus zo zyn zy van de weg
 Die al geloven wat ik zeg.

4.

Nu heb ik weder al myn zinnen,
 Op een blond aangezichtje gesteld,

Zy nam my straks onder haar geweld,
 Maar ik zal haar niet langer minnen,
 Tot dat ik een ander zie,
 Die ik terstond myn Trouwtje biê.

5.

Ziet, dat 's 't regte Jonkmans leven;
 Krygen de Meisjes u in 't net,
 'k Heb daar zo dikmaals op gelet,
 Alles word u voor geschreven.
 Wilt gy u houden uit verdriet,
 Vryd wel, maar Trouwd u leven niet.

Raad aan jonge juffers.

Vois: *Hoor Kees myn Vryer.*

1.

*UN coeur fidelle,
 Dont je vous fit present,
 Pourquoi ma belle,
 Le meprissez' vous tant
 Laissez de vos rigeurs,
 Cherlez un autre coeur,
 j'Sachez la cruelle,
 Que l'on na pas toujours,
 Un coeur fidelle.*

2.

*Dans le bel age,
 On est fait pour aimer,*

*c'Est d'être sage,
De se laisser baiser,
Profitez' bel Iris,
De plus beaux de vot vis,
Faites en bon usage,
Car l'on n'est pas toujours,
Dans le bel age.*

4.

*Jeune et charmante,
Vous avez le jeux doux,
Votre Air m'enchante,
Rien n'echappez a vous,
Mais avec vos appas,
Si vous ne changez pas,
Sachez' indifferente,
Que l'on n'est pas toujours,
Jeune et charmante.*

4.

*Dans la veillesse,
La plus ardente Amour,
Ne que foiblesse,
Chaque chose a son tour,
Le printemps a des fleurs,
l'Etée a ses douceurs,
l'Iver est tout tristesse,
Enfin tout est glasson,
Dans la veillesse.*

Minne-zang.

Stem: *Wanneer de Zon zyn Paarden mend.*

1.

ô! A Angename Liefde-band,
 ô! Vreugd voor jonge Liên,
 Hoe wenszelyk is het ziel en hand
 Aldus in één te zien:
 Wanneer de Min twee harten
 Door Liefde branden doet,
 Verdwynen alle smarten:
 Verkeert het zuur in zoet.

2.

Wel aan, myn Lief, verlustig u,
 Daar Venus-vreugd u nood
 En noemd het eenzaam leven nu
 Een levendige dood,
 ô! Ja, want 't eenzaam leven
 Baard kommer en verdriet;
 De Min doet 't al herleven,
 Op Aarden, wat men ziet.

3.

Wat mag hy roemen, kuis en wys,
 Die zulk een schoone Maagd
 En vrindelyke Minne-prys,
 Door kuis gevry, bejaagd.
 ô! Aller-heug'lykst Minnen,
 ô! Ziel-verkwikkend zoet,

Wanneer dat vyf paar zinnen
Tot één hier worden moet.

4.

Denk nimmer aan den staat te rug
Der vryheid, slaafs belaân,
U Stam vond ook de Huw'lyks-brug
En is u voor gegaan,
Wel aan, myn Ziels-beminden,
Betreed deez' paaden meê,
Gy zult ze lieflyk vinden,
Voor my 'k ben altyd reê.

5.

Houd d'eenzaamheid ons bly en ryk
En altyd wel te vreên,
Daar toe zeg ik, wel degelyk
En onbewimpeld, neen,
Die doet ons dikwils zugten
En klagen, vol van pyn
En voed veel ongenugten,
Daar we anders vry van zyn.

6.

Riep my Cupido, daar ik kwyn,
Om 't geen myn wensch ontbeerd,
'k Gaf myn geluk niet graag voor 't zyn',
Die 't Spaansze Ryk regeerd,
Dan had ik thans de geenen
Die my het hart doorwond,
Dan staakten ik myn weenen,
Dan kusten ik haar mond.

7.

Maar gy, myn Kloris, tot besluit,
 Belagt deez' taal misschien,
 Nogtans dat zugtje moest 'er uit.
 Wie kan de Min gebien?
 Kom, laat ons t'zamen smaken
 De vrugten van de Min:
 'k Zal dan myn klagten staken.
 Wat zegt myn Engelin?

't Studenten leven.

Vois: *t'Za Trompen en Trompetten.*

1.

WY Utrechtsze Studenten,
 Wy leven al zo vry,
 Wy leven op ons renten,
 Wy zyn van zorgen vry,
 Wat zou ons kunnen deeren,
 Daar ons geen zorg en kweld,
 Wy zyn Heeren en verteeren
 Al ons geld.

2.

Komt ons dan iets t'ontbreken,
 Wy weten goeden raad,
 Brand-brieven wy aanspreken,
 Die komen ons te baat,
 Pecunia moet vliegen,

Dat is voor ons geen schand,
Schoon wy hegen en bedriegen
't Gantsze Land.

3.

De Rynsze Wyn wy zuipen
En maken goeden çier,
Mooi Meisjes te bekruijen
Dat is voor ons plaizier;
Wy steelen haare zinnen,
Verkwikken haar gemoed,
Die Vrindinnen, die wy minnen,
Zyn zo zoet.

4.

Wy haar ons Trouw beloven
En geven haar de hand
En schenken, daar en boven,
Een Kind tot onderpand,
Het welk zy dan dragen
In haare teêre schoot,
Schoon zy klagen, alle dagen,
Haare nood.

5.

In 't vegten en in 't kyven
Daar zyn wy in vermaard,
In Dammen met de Schyven
En speelen met de Kaart,
Tiktakken en Verkeeren
Dat kennen wy zeer wel,
Wy zyn Heeren en wy leeren
Al dit Spel.

6.

Komt ons de magt t'ontbreken,
 Of is ons hart ontsteld,
 Geen Doctors wy aanspreken,
 Verzopen is ons Geld,
 Wy halen Medicynen
 Uit Vader Bachus vat
 En de pynen, die verdwynen
 Door dat Nat.

Lof der zalet-jonkers.**1.**

't IS thans de mode jemy,
 Op meenig Accademy,
 Te worden Candidaat
 En, zonder zig te schamen,
 Promosies te beramen,
 Eer men het regt verstaat.

2.

Men ziet thans gantsze hopen
 Van Candidaten lopen,
 Gants felten by me zool,
 Wiens glorie nooit verdonkerd,
 Schoon haar geleerdheid flonkerd
 Gelyk een doove-kool.

3.

Als zy maar op Zaletten,
 Gestigt op Franszen wetten,

't Is waar 't geen ik vertel,
 Strykades mogen maken,
 Voor geblankette kaken,
 Dan is 't gewonne spel.

4.

Dan strekken zy tot Doffers
 Voor jeukerige Joffers,
 Elk is een Don Quichot
 En lopen, langs de straten,
 Met al haar Frans te praten,
 Voor ieder een zyn spot.

5.

Dan treden zy als Paauwen,
 Niets kan haar moed verflaauwen,
 Op haar portuur parmant
 En kakelbonte veeren
 En willen gaan paszeeren,
 Voor geestig en galant.

6.

Maar, ach! bedurven tyen,
 Daar zig de Luy meê vlyen,
 In enkel waan en schyn,
 Want of die grootsze Gekken
 Zig met fernis bedekken,
 Men weet wel wie ze zyn.

't Vermaak van 't herders leven.**1.**

*DAns notre vilage,
Chaqu'un vit Contant,
Le berger chantans,
Après les fin de leur ouvrage,
La reste du jour,
Vont faire l'amour.*

2.

*Il sont a leur belles,
Si fort attachez',
Qu'il seroient touchez',
d'Un inquiétude mortelle,
s'Ils passoient un jour.
Sans faire l'amour.*

3.

*Jamais la tristesse,
Ne regnez en ses lieux,
Le ris & les jeux,
Y sont leurs demeure sans cesse,
Ah! le beau cejour,
Pour faire l'amour.*

Zoete minnery.

Vois: *Ei! Vrinden luistert met malkander.*

1.

LEstmaal als ik met Dianiere,
 In mynen Lusthof ging plaizieren,
 Ging wand'len in een galdery,
 Wiens net en groen begraasde zoompjes
 Gewaschen wierden door de Stroompjes,
 Daar 't weelig Rhyntje loopt voorby.

2.

Ik zei, als ik u keel hoor kweelen,
 Zo klaar gelyk een Orgel speelen,
 Als ik aanhoor u zoet geluit,
 Spyt 't deftig Choor der Zang-Godinnen,
 Uw stem, zo waardig te beminnen,
 Trots Chyter, Lier, Viool en Fluit.

3.

Als ik u lokjes d'een voor d'and'ren,
 Te zaam gevlogten door malkand'ren,
 Zie zwieren langs u schouders heen
 En dat verscheide losze krullen
 Uw blanke Zwaane-hals vervullen,
 Sterf ik om u en anders geen.

4.

Als ik aanzie die zuiv're tipjes
 Van beide u Ambrozyne lipjes
 En al die Nectar çierlykheid,

Dien zoeten dauw, die door de kantjes,
 Van uwe wit yvoore Tandjes,
 Op u lief Rozemondje leid.

5.

Gy kunt alleen den brand verkoelen,
 Die 't hert doet in myn boezem woelen,
 Die 't merg in myn gebeent' verdroogd,
 Die 't bloed in d'aderen doet smooken,
 Dat long en lever raakt aan 't kooken,
 Ja alles te vernielen poogd.

6.

Ach! Schoone, wilt niet langer dralen,
 Geneest my van myn Minne-kwalen,
 Hebt dog medogen met myn pyn,
 Met zo veel duizend ongenugten,
 Met zo veel traantjes, zo veel zugten;
 Ai! zuiv're Schoonheid, hoor na myn.

7.

Hier op scheen Dianier bewogen,
 Ik ben haar om den hals gevlogen;
 Zy zei, Leander boet u lust:
 Ik heb haar niets meer hooren zeggen,
 Wy waren agter een Elze heggen,
 Ik heb haar duizendmaal gekust.

8.

Ik sloeg myn armen om haar keeltjen
 En greep haar aangenaamste deeltjen,
 Ik maakten haaren boezem bloot,
 Ik sloeg myn voetjes om haar voetjes;

Zy zei, Leander zoetjes, zoetjes.
Ik deed wat myn de Min gebood.

Air: *A boire.*

1.

*Par la santé de Climene,
Amies sivous voulez chacun commencera,
Nôtre bouteille et plaine,
Faridondaine et lon lon la,
Nôtre bouteille et plaine,
Faridondaine voidons la.*

2.

*Nôtre Hôte vaut bien la peine,
d'Avoir son tour après, raison, il nous faire,
Nôtre bouteille et plaine,
Faridondaine et lon lon la,
Nôtre bouteille et plaine,
Faridondaine voidons la.*

3.

*Que chacun prenne la sienne,
Et nous verrons après, qui mieux le sablera,
Nôtre bouteille et plaine,
Faridondaine et lon lon la,
Nôtre bouteille et plaine,
Faridondaine voidons la.*

Den vryën.

Vois: *Hoe lieflyk is het Jagen.*

1.

WEg, weg ik lag met Trouwen,
 Ik schuw het als de Dood,
 Ik kies de Wyn voor Vrouwen,
 Dan raak ik uit den nood,
 Want alle dagen en nagten,
 Een Wyf haar stuursze kop,
 Gestadig af te wagten,
 Ik geef de Min de schop.
 Dat 's vast, dat 's vast.

2.

Trouw ik een zoeten Engel
 Dan heb ik het verdriet,
 Dat een galanten bengel
 Maakt pypjes in myn riet,
 Gy kunt met Arends-vlerken
 De Hoorens niet ontvliën.
 Trouw ik een leelyk Verken,
 Die mag ik zelfs niet zien.
 Weg weg: weg weg.

3.

Trouw ik een Wyf met Platen
 Dan heb ik het verwyf,
 Weg, weg, wat wilt gy praten,
 Gy Kalis, daar gy zyt

En heeft het Wyf geen Schyven,
 Dan is het ook niet goed.
 Die Ongetrouwd kan blyven,
 Is gek, als hy 't niet doet.
 Dat 's vast; dat 's vast.

Den bedrukten minnaar getroost.

Vois: *La Cretique.*

1.

HERDER.

IK zugt om een Godin
 En roep, uit puure Min,
 Lief, wilt myn droeve oogen
 Komen droogen,
 Alderzoetste Herderin,
 Hier onder deze Linden,
 Daar ik haar plag te vinden,
 Plag te vinden, plag te vinden, in de nagt,
 Alwaar gy, Lief, aanhoorden al myn geklagt,
 In de nagt, in de nagt, in de nagt,
 Alwaargy, Lief, aanhoorden al myn geklagt.

2.

HERDERIN.

Hoor ik myn Herder niet,

Die klaagt zyn zwaar verdriet,
 Dat ik niet ben gekomen
 By de Bomen,
 Meend hy dat ik van hem vliet:
 Ik zal hem gaan verblyden
 En helpen hem uit lyden,
 Van ter zyden, van ter zyden, zoetjes gaan,
 Op dat ik al zyn lyden doê vergaan,
 Zoetjes gaan, zoetjes gaan, zoetjes gaan,
 Op dat ik al zyn lyden doê vergaan.

3.

HERDER.

Zegt myn, ô! God Jupyn,
 Waar of myn Lief mag zyn,
 Zy plagt in 't Veld voor dezen
 Hier te wezen,
 In de klaare Maaneschyn,
 Eer Auroor was aan 't dalen,
 Ging myn Engel al dwalen,
 Ach! wat klagen, ach! wat klagen, vol geweên,
 Ik staâ hier verslagen op het Veld alleen,
 Vol geweên, vol geweên, vol geweên,
 Ik staâ hier verslagen op het Veld alleen.

4.

HERDERIN.

Ik zal hem spreken aan
 En doen myn Trouw verstaan,
 Op dat myn hert niet scheure,
 Van het treuren,

Als Piramis heeft gedaan.
 ô! Herder uitverkooren,
 Gy laat u droefheid hooren,
 Die te vooren, die te vooren was verblyd,
 Als ik u had gezworeen myn getrouwigheid,
 Was verblyd, was verblyd, was verblyd,
 Als ik u had gezworeen myn getrouwigheid.

5.

HERDER.

Waar zyt gy, schoone Zon,
 Myn Ziels-vermaak, ei kom,
 Ik dagt dat een Leeuwinne,
 U Godinne,
 Had verslonden by deez' Bron,
 Ik gryp u in myn Ermen,
 'k Zal u daar meê beschermen,
 Meê beschermen, meê beschermen, schoone Maagd,
 Gy hebt pyn en lyden van myn gantsch verjaagd,
 Schoone Maagd, schoone Maagd, schoone Maagd,
 Gy hebt pyn en lyden van my gantsch verjaagd.

Chanson amoureux.

AIR: *Belle brune.*
 Of, *Philis alderwaardste Engel.*

1.

*IL n'est rien de plus aimable,
 Que vôtre cher entaetien,
 Vos manieres agreables,
 Tiennent lieux de tous les biens,
 Dans vos yeux on voit l'image
 De ce dieu qu'on nomme Amour,
 Ah! que n'ai je l'avantage,
 De pouvoir vous plaire un jour.*

2.

*Depuis que cette tendresse,
 De dans mon coeur est glissée,
 Je suis agité sans cesse,
 Ma douleurs est augmentée,
 Feu sur Feu flame sur flame,
 Me consomment nuit & jour,
 Ah! que deviendra mon Ame,
 Si vous n'avez point d'amour.*

Liefde by geen schatten te vergelyken.

Vois: *Als ik myn Philis.*

1.

ACh! waarde Rozemond, hoe zal
Ik u myn dankbaarheid betoonen,
Ik zoek, maar vind gants niet met al,
Daar ik u gunst meê kan beloonen.

2.

Dog zo een dankbaar hert voortaan
By u myn Lief niet werd verstooten,
Zo neemt het in betaling aan,
Voor al het goed, by u genooten.

3.

Neem dan myn hert, myn waardste schat,
Voor uwe gunst, die my meer waard is,
Als al de schat die Cresus had,
Ja 't alderkost'lykst dat op Aard is.

4.

Laat and'ren vry hun wellust in
God Bachus stellen en zyn vrugten,
Ik stel de mynen in de Min,
Die geeft my beter Ziels-genugten.

5.

Gy zyt alleen myn Ziels-vermaak,
De vreugd en wellust van myn' oogen,
Gy zyt alleen myn doel en baak,

Ik leef alleen in u vermogen.

6.

'k Misgun aan and'ren niet dat zy
Hun heerszugt streelen met regeeren,
Ik, voor al 's Waerelds heerschappy,
Myn Rozemond maar zou begeeren.

Den smekende minnaar.

Vois: *La Princesse.*

1.

ENgel, die myn zinnen rooft
En myn hert houd als gekluistert,
Zult gy, met een korzel hoofd,
My dan altyd tegen staan,
Blyft u liefde dan verduistert:
Ach! wat heb ik tog misdaan?
Moet ik dan zodanig lyden,
Dat myn uwe liefd' als roost,
Is 'er gants geen medelyden,
By u, Schoone, tot myn troost.

2.

Gy ziet immers hoe ik kwyn,
Zints de vlamme van u Liefde,
In myn borst ontstoken zyn,
Al myn kragten zygen neêr,
Zoetert, dat het u liefden,
Die eens op te regten weêr,

Wat dienst zoud gy dan verrigten,
 Aan my, die blyf uwe Slaaf.
 Wilt dan, lievert, myn verpligten,
 Dan word ik weêr fris en gaaf.

3.

Staak u moordend' ongenâ,
 Met een woord kunt gy my helpen,
 'k Meen dat lieve woordje Ja,
 Onder dit hertsterkend woord
 Kunt gy al myn kwalen stelpen,
 Spreekt dan bekje, dat men 't hoord:
 Gy hebt immers niet te vrezen,
 Gy kent myne liefd' en aard,
 'k Zal u daar voor dankbaar wezen,
 Tot myn ziel ten grave vaard.

Den wanhopende minnaar.

Vois: *Compeer ik zeg u voor.*

1.

KLoris gy zyt alleen myn vreugd,
 Die 't leven van myn beste Jeugd,
 Naar uwe zin gebieden meugt:
 Ik leef en sterf voor u gerust,
 Als 't leven u niet, my maar lust,
 Zo ben ik van geen smert bewust.

2.

Dat ik ben in die slaverny,
 Betreur ik niet, Kloris, als gy,
 My nog eens denkt te maken vry.
 De vryheid, die 'k van u verwagt,
 Is d'oorzaak dat ik niet versmagt,
 Terwyl ik naar u Weêr-Min tragt.

3.

Veel ligt zult gy my tegenstaan
 En mynen ziel nog harder slaan,
 Maar hoord myn woorden maar eens aan,
 Is niet, die iemand kwetst of wond,
 De naasten om hem weêr gezond
 Te maken, zo ze hem waardig vond.

4.

Uw schoonheid kwetssten myne ziel.
 Och! of 't my ook te beurte viel,
 Dat uwe schoonheid my behiel,
 Ben ik 't niet waardig, ziet alleen
 Op myne Min en vind gy 'er een
 Die trouwer is, zo sterf ik heen.

Wat nodig en wie men beminnen of niet beminnen moet.**Air.****1.**

*PRofités bien jeunes filettes,
Des moments fait pour les Amours,
Quand on a passé ses beaux jours,
Adieu panniens vendenges sont faites.*

2.

*Cachez bien les faveurs secretes,
Amants dont vous êtes combléz,
Si tot que vous les relevez',
Adieu panniens.....*

3.

*Il faut sçavoir en Amourettes,
Se choisir des tendres moments,
Pour des trops timides Amants,
Adieu panniens.....*

4.

*Faites bien vos marches grisettes,
Avant qu'aimer des grands Seigneurs:
Si tot qu'ils ont eu vos faveurs,
Adieu panniens.....*

5.

*Defiez vous de ces coquettes,
Elles n'en veulent qu'a vos écus,*

*Si tot que vous n'en avez plus,
Adieu panniens.....*

6.

*Veûves restéz comme vous êtes,
Vos amants sont doux & soumis:
Dés qu'ils sont Maitre du logis,
Adieu panniens.....*

7.

*Vous êtes fort jolie nanette,
Vous avez cent milles vertus:
Mais quand on a point des ecus,
Adieu panniens vendenges sont faites.*

Studente deun.

Vois: Daar was een Meisje Jong van Jaren.

1.

IK kom hier met geen complimenten,
Maar zal het leven der Studenten
Eens af gaan schetzen naar hun aard.
Dies zal ik zo terstond beginnen,
Wyl ik bespeur als dat myn zinnen
Voor geen een Groentje zyn vervaard.

2.

Nu zal ik de Faculteiten
In d'beste order gaan beplyten,
Eerst van deze en dan van geen,
Want die zo al te zaam te nemen,

Dat zou te veel vervremmen,
Dies zo neem ik z' een voor een.

3.

Voor 't begin, dan gy Juristen,
Die dagelyks uw tyd verkwisten,
Met naar 't Koffie-huis te gaan,
Tweemaal daags dat kan paszeeren,
Maar de Drommel haald my, Heeren,
Gy zyt eeuwig op de baan.

4.

Want ik zweer de Koffie-Kamer
Is aan u veel aangenamer
Als de Kamers van u Huis,
Moet gy op u Kamer blyven,
Dan ontbreken u de schyven,
Dus zo zyt gy nimmer thuis.

5.

Heeft de klok tien uer geslagen,
Dan terstond aan 't Hoere-jagen,
In den een of and'ren hoek,
Vind men daar een aardig Meisje,
Straks doet men een Venus-reisje,
Tot de lust is uit de broek.

6.

's Morgens dan, om vyf zes ueren,
Gaat men weêr na huis toe pueren,
Met een uitgemergelt hoofd,
Dan begeeft me zig tot slapen,
Namaals doet me niet als gapen;
Wyl de geesten zyn verdooft.

Bruilofts-lied.

Vois: *'k Ben in de tyd van negen dagen.*

WEL hoe, dat 's wel een drommels Minnen,
Cupido heeft geheel u zinnen
Betoverd, of gy hebt gewis
Een slag weg van de Haagszen Moolen
Gekregen, ik loof 't by me zoolen,
Dat gy Trouwd één tweede Thais.

2.

Voor heen twyfeld men aan de maaren,
Van 't geen gy ons komt openbaaren,
Dat Seigneur lang is gek geweest:
ô! Wonder hoofd, gy toond ter degen,
Met de Wysheid te zyn verlegen
Van Pallas Uil, dat aardig beest.

3.

Ei! zie tog eens, hoe dat ons kwantje,
Pronkt met zyn zoete Oliphantje,
Geen wonder, want het is voorwaar
Wel zes of zeven Jaar geleden,
Hy haar Schoonheid heeft aangebeden
En nu zo worden zy een Paar.

4.

Zou men niet zeggen, wel dat 's wonder,
Daar hy zo lang heeft op en onder,
Ja Jaaren met haar heeft verkeerd

En dat zonder te konnen merken
Haar Hoeren-aard en Venus-werken.
Daar zy al lang voor is geëerd.

5.

Daar op zal men u fluks antwoorden,
Haar schoonheid hem te zeer bekoorden,
Daar toe wist zy dien armen Sul
Zo veel blaauw bloempjes wys te maken,
Zy hield haar kuis in alle zaken,
Dat maakt hem in haar Liefde dul.

6.

Zy dagt dat Visje zal wel byten,
'k Wil nu myn Hoeren-schoen uit smyten,
'k Heb lang genoeg daar voor gespeeld,
Nu zal ik my wat eerlyk houwen,
Ik weet den bloed die zal my Trouwen,
Want ziet het wagten hem verveeld.

7.

Haar deugd was niet genoeg te pryzen,
Of haar schoonheid eer te bewyzen,
In haar afwezen schreef hy staâg,
Aan zyn Bemind': hoe kon hy plyten,
Dog wist zy haar beter te kwyten,
Zyn Liefde groeiden alle daag.

8.

Hy bad haar staâg met traanend' oogen,
Zy hield haar of zy wierd bewoogen,
Door al zyn zugten en geklag:
Zy sprak wyl ik u trouw bespeure,

Standvaste Minnaar, staak u treuren,
Zy gaf hem 't Ja-woord met gelag.

9.

Hoe is den bloed nu ingenomen,
Met vreugden, wyl hy is gekomen
Tot zyn oogmerk; hy springt van vreugd
Uit al zyn doen en uit zyn wezen
Is niet als enkel vreugd te lezen,
Nooit zag men iemand zo verheugd.

10.

Hy is gelukkig in zyn zaken,
Hy hoeft geen onkosten te maken,
Om haar te haalen, want zy drâ
Hem zelve t'huis komt: wond're zaken,
Men zal om haar geen Oorlog maken,
Als om de schoone Helena.

11.

Ei! ziet, zy gaan te zamen Trouwen,
Men weet gants van geen na-berouwen,
De Liefd' is blind, zy word een Vrouw,
Wat word hy dan? een Hoorendrager
En daar toe vind hy meenig Zwager.
Ziet eens hoe drukt hy zyn Jufvrouw.

12.

'k Behoef haar schoonheid niet te melden,
Want haar's gelyken vind me zelden,
Waar door Seigneur zo wierd gewond,
Zy heeft een hoofd thans, zonder jokken,
Gelyk een Os met Paarden-vlokken,
Een mondje als een Peer zo rond.

13.

Haar kaken bloozen als de Schoorsteen,
 Haar voorhoofd als een Goot of Morssteen,
 Twee handen als een Vliegen-slag,
 z'Is wel besneên van Muil en Pooten,
 Wat zal dat Paar al schoone Looten
 Met vreugde brengen voor den dag.

14.

In zomma al haar zoetigheden,
 Zal Monsiegnur alleen bekleden,
 Zo als hy meend, maar ver van daar;
 Zy is gewoon om te verkeerren,
 Niet met één, maar met veele Heeren,
 Daarom bedriegd g'uw zoete Vaâr.

Een minnaar, beklagende de liefdens-dwang.

Vois: *Novo*.

1.

WAt al Onweêr-buyen, Stormen,
 Moet een Minnaar onderstaan,
 Zo kan hem de Min hervormen.
 Immers moet hy omme gaan,
 Als een Weêr-Haan op den Tooren,
 Die naar alle winden draaid,
 Zo is 't ook met my beschooren,

'k Moet my voegen naar het waaid.

2.

Slaat myn Kloris maar haar oogen
Eensjes stemmig voor haar neêr,
Straks ben ik vol mededoogen
En men ziet myn vreugd niet meer,
Voor die nevel weêr verdweenen
En de Zon is op geklaard,
Schryd zy zo moet ik meê weenen
En ik vaar zo als zy vaard.

3.

Dit en zou my niet verveelen,
Was 'er niet wat anders by,
Maar, helaas! ik kan 't niet heelen,
Dat 's de meeste slaverny,
Dat ik, die altyd voor dezen
Buiten dwang van iemand was,
Nu moet zeilen, vol van vrezen,
Naar een ander Mans Compas.

Minnaars klagt aan rozelyn: die 'er om lagt.

Vois: Als 't begint.

1.

KAn ik niet myn Rozalyn,
Verwerven door myn klagten,
Hoe lang Schoone zal 't nog zyn,

Dat ik moet van Minne-pyn
Versmagten, versmagten.

2.

't Leven is een bitt're Dood,
Als ik u gunst moet derven,
Gun my tog, in deze nood,
Dat ik in u lieve schoot
Mag sterven, mag sterven.

3.

Zo gy dit geraden vond,
Gy liet myn zieltje slippen,
Op de coralyne grond
Van u ambrozyne mond
En lippen en lippen.

4.

Was ik dan een geile Mus,
Wat deed ik meenig wekje,
Sus, myn Rozalyntje, sus,
Met verlof dat ik u kus,
Myn Bekje, myn Bekje.

5.

'k Weet geen beter medicyn,
Op 's Waerelds Rond te vinden,
Voor myn felle Minne-pyn,
Als u kusjes, Rozalyn,
Beminde, Beminde.

6.

Dorst ik, 'k zou wel verder gaan,
Ligt wind een stouten Vrager,
Raak ik nu u lipjes aan,

Mooglyk zal 'k wel meer bestaan,
Wat lager, wat lager.

7.

Holla! mond niet hooger, want
Myn Rozalyn zou schryen,
Wilje, ik zweer u, by myn hand,
'k Zal u naar het Ledikant,
Gelyen, gelyen.

8.

ô! Wat vind m' al koele bloeds,
Wat vind m' al holle bollege,
Maar, betreêje Venus Koets,
'k Zweer ik zal u barrevoets,
Straks volgen, straks volgen.

Antwoord van Rozalyn.

1.

OF je schoon van Liefde klaagd,
By dagen en by nagten
En jou smert van binnen draagd,
'k Mag al wat een Vryer vraagd
Niet agten, niet agten.

2.

Zo je 't Vryen leyen hiet,
Waar toe dan al dat sloven,
Zulke bloeds bedeyen niet,
Want men kan haar Vryen niet
Geloven, geloven.

3.

Daarom 'k raadje voor u ziet
 En loopt geen blaauwe scheenen,
 Wat je klaagd 'k en hoorje niet,
 Neen, dat gaatje boorje niet,
 Gaat heenen, gaat heenen.

4.

Gaa jy ondertuszen maar
 En stelje tot bedaren,
 Of jou brand te bluszen waar,
 Hoe, wou jey my kuszen Vaâr,
 Niet garen, niet garen.

5.

Jonkman zoek jy medicyn,
 Och! brandje zo van binnen,
 Drink wat Wey, in plaats van Wyn,
 Mooglyk zult gy koelder zyn
 Van binnen, van binnen.

6.

Na ik aan jou woorden hoor,
 Zo reid u hoeft op stelten,
 Eer ik zulk een Man verkoor,
 'k Wensch my liever zelve voor
 Sint Felten, Sint Felten.

7.

Holla! mond, niet hooger, want
 Het kon u ligt berouwen,
 't Schynt een kolfje na myn hand,
 Waarom zou ik zulk een kwant,
 Niet Trouwen, niet Trouwen.

8.

Trouwen is wel haast geklaard,
 Maar 't kan ons lang berouwen,
 Beter vry en ongepaard.
 'k Zal dien drommel van myn haard
 Wel houwen, wel houwen.

De overspeelige huis-slak gestraft.

AIR: *Novo. Alegrette & Minuetto.*

1.

ALs Jupyn kwam sluipen
 Eens by Danaé,
 Brak het dak, door 't druipen
 Van zyn goud, aan twee,
 Door deze list, door deze list,
 Kwam hy haar groeten,
 Tot op het Dons, tot op het Dons,
 Daar Venus rust,
 Want het Goud kan boeten,
 Snoode Minne-lust.

2.

Maar zyn hier geen vrugten
 Van het blinkend Goud,
 Dat myn eer doet zugten
 En myn Trouw onttrouwd,
 Neen Wyfje Lief, neen Wyfje Lief,

Gy doet my pronken
 Als Acteon, als Acteon,
 Gekroond voor 't hoofd,
 Door geile vonken,
 Word onz' Egt gekloofd.

3.

Maar wat kwam u tergen
 Tot dat heilloos spel,
 Dorst gy my niet vergen,
 Om al uw gekwel,
 In wettigheid, in wettigheid,
 Te hulp te komen,
 Maar 't was den aard, maar 't was den aard
 Gewis van 't beest,
 Alle lust ontkomen,
 Die de kuisheid vreest.

4.

Wat was dat u porden,
 Om u eigen knegt,
 Tot een Hoer te worden,
 Zeg my dat eens regt,
 Of dagt gy niet, of dagt gy niet,
 Dat het besmetten
 Van 't Egte bed, van 't Egte bed,
 Nooit straffeloos blyft,
 Om een snol haar wetten,
 Door den wraak gestyft.

5.

Dies zal ik my wreken,
 Trouwelooze Vrouw

En zal uw doen steken
 In een digten kouw,
 Of in een zaal, of in een zaal,
 Tuszen vier muuren,
 Daar listigheid, daar listigheid
 Uw doelwit mist,
 Daar kunt gy bezuuren,
 Uw gepleegde list.

6.

Ziet daarom, ô! Sloofje,
 Zeg ik u vaar wel,
 Cierd nu vry u hoofje
 Met een zotte bel,
 Want ieder zal, want ieder zal
 Ons nu verbloemen,
 Uw naam zal zyn, uw naam zal zyn,
 Trouwlooze Sus
 En men zal my noemen
 Cornuarius.

De standvastige minnares.

Vois: *Gy voedster van myn Jeugd.*

1.

*MOn coeur n'est plus à moy,
 Je ne suis point volage,
 j'Aime la badinage,*

*Et je ne veu pourtant,
Avoir qu'un feul Amant;
Je veu fuir l'Inconstance,
Et j'ai plus d'Esperance,
d'Augmenter mon Amour,
Que de changer toujours;
Car c'est être bien folle,
De croire les Paralles,
De tous ces Amoureux,
Qui n'aiment que les jeux.*

2.

*Mon coeur est une mer,
Dangereuse en naufrage,
Exemple le Pillage,
On l'on trouve la mort,
Avant de voir le port;
Mon caeur est une roche,
De difficile Aproche,
A ces Amants menteurs,
A ces Amants Trompeurs,
Qui jurent a mille belles,
Qui mourant d'amour pour elles,
Mon coeur n'est point pour eux,
Quoi qu'ils sont amoureux.*

3.

*Je vous aime toujours,
Sans quitter la constance,
Par ma perseverance,
Je soupir nuit & jour
Pour son unique Amour;
j'Alme ma tourterelle,*

*Dit mon Amant fidelle,
Par sa fidelité,
Je vis en liberté;
Je trouve de la table,
l'Amour inviolable,
Mon bonheur est constant,
Je n'aime qu'un Amant.*

Afscheids deun.

Air, zonder Muziek.

1.

Lieve Vrindin,
Ik moet al weêr ter Zee gaan varen,
Lieve Vrindin,
Ik moet al weêr het Zee-gat in,
Dog laat de reis u niet bezwaren,
Wy gaan na Turken nog Barbaren,
Lieve Vrindin.

2.

Een korten tyd
Moet myn afwezenheid u kwellen,
Een korten tyd
Ben ik u lief gezelschap kwyt,
Dog wil 't geluk ons wat verzellen,
Kom ik in 't kort myn reis vertellen,
Een korten tyd.

3.

Ben ik op Zee,
 Gy zyt altyd in myn gedagten,
 Ben ik op Zee,
 Ik voer de Liefde altyd meê.
 Die kan alleen myn smart verzagten,
 In leelyk weêr en donkeren nagten
 En hollen Zee.

4.

Liefje, vaar wel,
 Ei! staak u zugten en u klagen,
 Liefje, vaar wel,
 't Is slegts een reisje naar Rochel.
 Zo d'Oosten Wind wat aan wil jagen,
 Zie ik u weêr in veertig dagen,
 Liefje, vaar wel.

Beede aan Julia.

AIR: *En vous voyent.*

1.

Ach! Julia,
 Laat tog de kwade Klappers varen.
 Ach! Julia,
 Ai! Harten-diefjen, zeg eens Ja:
 Laat u tog langer niet verleyen,
 Word eens bewogen, door myn vleyen:
 Ach! Julia.

2.

Zal nooit myn Min
 Over uw stuersheid triompheren:
 Zal nooit myn Min
 Door u beloond zyn, Ziels-vriendin;
 'k Heb, in het eêlsten van myn dagen,
 U myne Liefde opgedragen,
 Schoon Engelin.

3.

Gy schynd wel wreed,
 Maar medelyd' straald uit uw' oogen:
 Gy schynd wel wreed,
 Maar tog bewogen met myn leed:
 Wel ei! laat ons hert' en handen,
 t' Zaam door opregte Min verpanden.
 Verzagt myn leed.

4.

Laat tog de Nyd
 U maar niet langer wederhouwen,
 Laat tog de Nyd
 U van der Liefde zoetigheid
 Niet beroven: ei! laat uw zinnen,
 Niet vermeesteren, nog verwinnen:
 Hoor na geen Nyd.

5.

'k Zweer, by de Goôn,
 'k Zal u altyd standvastig blyven,
 'k Zweer by de Goôn
 En by den hoogen Hemel-Throon,
 Dat ik u eeuwig zal beminnen;

Ach! alderzoetste Ziels-vrindinne,
Geef my dat loon.
Voor die 't behaagt.

Minnaars klagt.

1.

U Afzyn Philis doet my treuren,
U Schoonheid die houd my geboeid,
Wanneer ik denk wat Nectar-geuren
Van u korale lipjes vloeid,
Met wat voor geuren gy niet zyt belaân,
Wat Rooze-bloemen niet al op u wangen staan,
Ach! mogt ik met u gaan.

2.

Wanneer ik denk hoe dat de stralen,
ô! Schoonste, van u rein gezigt
In myn verliefden boezem dalen,
Voor welkers kragt ik zeker zwigt,
Dat doet my, Schoonen, duizend zugten doen:
Ach! woud gy toonen, met een Hemelzoete zoen,
Hoe men de Min moet voên.

3.

Als ik de Zuiker-zoete tipjes
(ô! Hemel wat een groot geluk,)
Van uwe rood korale lipjes,

Met myn versmagte mond eens druk,
Dat 's een kort stondje deze schoone zonne-schyn;
Als gy u mondje wederom trekt van de myn,
Dan strekt die vreugd tot pyn.

4.

Neen, neen, myn Philis, myne lusjes
Die zyne hier niet meê voldaan,
'k Laat my pajen met geen kusjes,
Die even als de rook vergaan,
Schoon ik die Liefde hoog in waarde hou,
Dat ik een dief je van dezelve zo aanschou,
Indien ik waar by jou.

5.

De Beitjes komen veêr gevlogen,
Al om de Bloempjes van Hymet,
Hebben nooit zoeter zoet gezogen
Uit Narcis, Roos nog Fiolet,
Als ik wel zoog, uit uwe Rooze-mond,
Ach! Schoone zo gy wist, hoe zeer ik ben gewond,
Gy genas my terstond.

Aardige klugt, gespeeld met Tryn en Ka.

Vois:

1.

*Pierve entrant au Cabaret,
Avec son Ameinte,
Et du meilleur vin Clareth,
En fit tirer une peinte;
Et sans dire pas un mot, bis.
Il a Tryn, Tryn, Tryn,
Il a Ca, Ca, Ca,
Il a Tryn il a Ca, il a Tryn Ca toute,
Sans Tryn laisser goute.*

2.

Krelis die was nu wel na,
Om haast te gaan Trouwen,
Met Catryntje of met Kaa,
Kaa zei, 't zal u rouwen,
Want het was Krelis even na,
Of hy zoende Tryn of Kaa,
Met Catryn, tryn, tryn,
Of met Kaa, Kaa, Kaa,
Met Catryn of met Kaa,
*Une Maitresse,
Deux bonnes Maitresses.*

3.

Kaa zei, Tryn het is gewis,

'k Wil en zal hem Trouwen,
 Tryn zei, dan speel ik niet mis,
 Dan zal ik hem klouwen,
 Of hy zweeg en of hy sprak,
 Krelis die zat byster wrak,
 Met Catryn, tryn, tryn
 En met Kaa, Kaa, Kaa,
 Met Catryn en met Kaa,
Avec ses Maitresses,
Deux jolies Maitresses.

4.

Kaa zei, Tryn, ei! luister toe,
Ecoutez, dog, ei lieven,
 Tryn die zei, wel hoe, wel hoe,
 Ik heb de oudste brieven:
 Krelis die verkoopt zyn Koek,
 Tryn en Kaa vegt om de Broek,
 Ture lu, ture lu, ture lure, lure lu,
 Ture lu, ture lu, ture lu, tu tu ture,
 Krelis die gaat schuuren.

5.

Nu is Krelis op de loop
 En is niet te vinden,
 Tryn en Kaa staan bey te koop.
 Wat denkje daar van Vrinden,
 Is het niet een raare klugt,
 Krelis die is op de vlugt,
Et Catryn, tryn, tryn,
Et Kaa, Kaa, Kaa, Kaa,
Et Catryn & Kaa, Kaa,

Die staan bey te kyken,
Nu Krelis is gaan stryken.

6.

Le voila haar zamen mooi,
Ieder met een Klyntje,
Want Krelis die gaf de fooi
Aan Kaatje en Katryntje,
Want het was Krelis even na,
Of hy 't deê met Tryn of Kaa,
Met Katryn, tryn, tryn,
Of met Kaa, Kaa, Kaa,
Met Catryn of met Kaa,
Une Maitresse,
Deux sages Maitresses.

7.

Adieu, *filles*, tot besluit,
Je m'en vais nu stappen,
De klugt van Tryn en Kaa is uit,
Nu laat ik eens tappen,
De ce meilleur vin Claret,
Die Krelis had *au Caberet,*
Pour Katryn, tryn, tryn,
Et pour Kaa, Kaa, Kaa,
Pour Katryn & *pour* Kaa,
Pour ces Maitresses,
Geeft nog eens twee Flesze.

Dronkemans deun.**1.**

Vulkaan, dien Heer, *bis*.
Als hy zig vol gezopen had,
Toen zat hy, met dat natte gat,
Op 't Ambeeld neêr. *bis*.

2.

En riep overluid. *bis*.
Geef my de fles met Brandewyn,
Sprak hy tegen zyn Meid Catryn,
Want die moet uit. *bis*.

3.

En toen, met vreugd, *bis*.
Trok hy het stopje van de Fles
En dronk die uit, naar Bachus les,
In eene teug. *bis*.

4.

Daar zat Oom Kool, *bis*.
Zyn broek was nat en 't Ambeeld glat
En danssten met dat natte gat,
Een Cabriool. *bis*.

Een vermakelyke vryagie, tuszen Jorden en Aafje.

Stem: *Als 't begint.*

1.

Wel heer Aafje zo voorby,
 Hoor eens hier, jou malle pry,
 Hoor een reisje, zoete Meisje,
 Ik heb een verzoek op jou,
 Ik wouje, ik wouje, ik wouje, ik wouje,
 Ik wouje wel hebben, Meid, tot myn Vrouw.
Nu het antwoord van Aafje tegen Jorden,

2.

Zeker Jorden meen je 't wel,
 Neen, gy zyt geen slegt gezels,
 Net van leden, Wel besneden,
 Meenig doolden wel om jou,
 Maar Maatje wat praatje, Maar Maatje wat praatje,
 Maar Maatje, ik heb geen zin in jou.
Nu wederom het antwoord van Jorden tegen Aafje.

3.

Waarom wilje niet myn Vrouw
 Zyn, ik zal je zyn zo trouw,
 Ik zalje streelen, Met je speelen,
 Och! neem myn dog voor u Man,

Ik zelje, ik zelje, ik zelje, ik zelje,
 Helpen, daar ik je helpen kan.

Nog verder het antwoord van Jorden.

4.

Ik zal voor je zorgen Kind
 En zien dat ik braaf win splint,
 Ik zal knoejen, met je stoejen;
 Och! ik word schier half mal,
 Zoeneje, zoeneje, zoeneje, zoeneje,
 Zoeneje, dat het je heugen zal.

Nu wederom het antwoord van Aafje tegen Jorden.

5.

Dat men met zoenen kreeg de knap,
 'k Zou eens Trouwen, uit de grap;
 Maar zeg Jorden, wat zou 't worden.
 Waar tast jey na, zeg jou gek,
 Ik slaje, ik slaje, ik slaje, ik slaje,
 Ik slaje, zo daadlyk voor je bek.

Nu zelje het leedwezen van Jorden hooren, over 't geene hy Aafje heeft aangedaan.

6.

Doen ik jou leed, zoete Meid,
 't Spyt me, ja, regt uit gezeid,
 By myn zoolen, ik moet doolen,
 Zo je myn nu heel verstoot,
 Ik zel me, ik zel me, ik zel me, ik zel me,
 Ik zel me haast helpen aan myn Dood.

Nu zelje hooren hoe Aafje even halsterrig blyft tegen Jorden.

7.

Malle gek, hang jou maar op,
 Daar 's een stooter tot een Strop,
 Aan je dasje, wisje wasje,
 Kunje 't ook wel bakken, Maat,
 Haastje wat, haastje wat, haastje wat, haastje wat,
 Haastje wat, of je komt te laat.

Nu zelje hooren hoe dat Jorden even standvastig blyft in zyn Liefde.

8.

Ik wou met jou wel, zoete Lam,
 Sterven eer myn Sterf-dag kwam.
 Zoete Aafje, gunt u Slaafje,
 Eens het lieve woordje Ja,
 Toond hem dog, toond hem dog, toond hem dog, toond hem dog,
 Toond hem dog, hartje lief, eens genâ.
Nu zelje hooren hoe dat 'er by Aafje nog een klyn vonkje van Liefde is over gebleven.

9.

Lieve bloed dat het zo kwam,
 Dat ik je voor myn Man aan-nam,
 Zeg dan Jorden, wat zou 't worden?
 Gy en kend niet winnen de kost;
 Wy moesten, wymoesten, wy moesten, wy moesten

Sterven, Vrind, van honger en dorst.

Nu zelje hooren hoe dat Jorden Aafje gerust komt te stellen.

10.

Aafje zorg jy daar niet voor,
Geef jou Jorden maar gehoor,
Als de gekken, ik zal trekken,
Van het eene Dorp op 't aâr,
Zingen wat, zingen wat, zingen wat, zingen wat,
Zingen wat Liedjes, koddig en raar.

Nu zelje 't Huwlyk van deze twee jonge Lieden hooren.

11.

Nou fiat ik lap het an,
Jey zult zeker zyn myn Man,
Ik zal mede, Dorp en Steden,
Met jou gaan bezoeken, Broêr,
Lopen zo, lopen zo, lopen zo, lopen zo,
Lopen zo zamen braaf op den Boer.

Twee verscheide bladeren om de waarde van drie duiten, enz. enz.

Minnaars klagt over de wreedheid zyner beminde.

Vois: *Schoon dat ik onder 't green.*

1.

GY voedster van myn Jeugd,
 Meestresze van myn zinnen,
 Ach! schoonste Engeline,
 Myn hoop, myn troost, myn vreugd
 En spiegel van de Deugd;
 Schatkist van myn gedagten,
 Rivisie van myn klagten,
 Gy oogmerk van myn lust,
 Myn lief, myn heil, myn rust,
 Hoe laat gy myn dus kwynen,
 In druk en zwaare pynen,
 Hoe raak ik aan het end
 Van alle myn ellend.

2.

Wel oorzaak van myn Min,
 Hoe laatje myn dus klagen,
 Schept gy daar in behagen,
 Of geeft gy eerst u zin,
 Als ik verlooren bin,
 Daarom keerd u gedagten
 Tot myne jammer-klagten
 En wilt den dienst ontfaan

Van uwen Onderdaan,
 Die liever wilde sterven,
 Als uwe gunste derven,
 Ja liever voor altyd
 Wil zyn het dag-licht kwyt.

3.

Zult gy dan al u vreugd,
 ô! Glorie der Godinne,
 Dus bannen uit u zinnen
 En uwe friske Jeugd
 Kwyt wezen zonder vreugd.
 Denkt dat u fraaye leden,
 Van vorm zo wel besneden,
 Met d'allergrootste kunst,
 Gy geven moet, met gunst,
 Aan een die u straks minden,
 Als gy altyd zult vinden,
 Die, met getrouwigheid,
 Wil zyn u Slaaf altyd.

4.

Jupyn was nooit zo zeer
 Verzot op snoeperyen,
 Of in zyn Minneryen,
 Ja ik ben nog veel meer
 Verzot in 't Vryen teer;
 Heeft Hercules ook mede
 Wel zo veel brand geleden,
 Om zynen Imphalée,
 Gelyk ik nu al mée.
 Dus bid ik overschoone,

Wilt my u gunsten toonen
 En schenkt my, Engelin,
 U zoete Weder-Min.

5.

En zo ik dit bescheid
 Van u eens kon verwerven,
 Ik zou het nooit verkerven,
 Maar dienen u altyd
 Met veel eerbiedigheid.
 Ik zal alle myn dagen
 U zoeken te behagen,
 Op alderhande wys,
 Met woorden en gepys.
 Dus wilt u dog erbermen
 En over my ontfermen,
 Dus bid ik u zeer drâ,
 Om 't lieve woordje Ja.

Chanson à boire.

Air.

1.

*BOire à la Capucine,
 C'est boire pauvrement,
 Boire à la Celestine,
 C'est boire richement,
 Boire à la Jacobine,
 C'est vuider la Chopine;
 Mais boire en Cordellier,
 C'est vuider le Cellier.*

Des waerelds ydelheid, in zang uitgebreid.

Vois: *Pieragie, pieragie.*

1.

Die deez' Waereld eens bespriet,
 Zyn woeling en *ombrage*,
 't Is, wanneer men 't regt beziet,
 Hy doet zond' die 't anders hiet,
 Pieragie, pieragie.

2.

Hoe men 't keerd, of hoe men 't wend,
 Of hutzelt de *potage*,
 't Leid zo vast als in 't Cement
 En 't blyft eeuwig, tot aan 't end,
 Pieragie, pieragie.

3.

Daar is start, nog steel, nog staat,
 Heeft iemand de *courage*,
 Ik zal toonen met 'er daad,
 Dat het is in d'hoogste graad,
 Pieragie, pieragie.

4.

Komt eens in een Vorsten Hof,
 Of hooge *Personage*,
 Is niet, vrienden, met verlof,
 Daar wel d'aldermeeste stof,
 Pieragie, pieragie.

5.

Treê eens in het Vaticaan
 En zie Papaas *Bagage*,
 Is het niet van voor af aan,
 Dat je 'er van versted moet staan,
 Pieragie, pieragie.

6.

Schud men eens de Plyt-rok uit,
 Vol Twist en Kyverage,
 't Schrift dat kost een mooje duit,
 Dog gemeenlyk is 't besluit,
 Pieragie, pieragie.

7.

't Volkje van Vorst Mavors trand,
 Verdienders van 's Lands *gage*,
 Slaan meê aan dat goed de hand,
 Want je vind, ter Zee en Land,
 Pieragie, pieragie.

8.

Zie de Beurs eens met verstand,
 Is 't meer als een Bosschage,
 Daar men niet en poot of plant,
 Maar verkoopt, van hand tot hand,
 Pieragie, pieragie.

9.

Komt eens by de Makelaars,
 Verdienders van *courtage*,
 Vinje 't anders, 't is wat raars,
 Door den bank is daar niet schaars,
 Pieragie, pieragie.

10.

De Doctooeren vol practyk,
 Met hun Aapthekerage,
 Zeg my eens waar 's haars gelyk?
 Is niet 't kyken in de Zyk,
 Pieragie, Pieragie.

11.

Komt eens in een Schilders Tent,
 Die schoone Kladderage,
 Deze zaak is my bekend,
 ô! Daar hebje eerst excellent,
 Pieragie, pieragie.

12.

Bastaard-Zoontjes van Apol,
 Of van zyn *Parantage*,
 Die de wurm draagt in de bol,
 Is je winst niet doorgaans vol
 Pieragie, pieragie.

13.

Murwe Meisjes, bol en zoet,
 Met hunne *bon visage*,
 Die verkopen meê voor goed,
 't Is my meer als eens ontmoet,
 Pieragie, pieragie.

14.

By de Liêns van 't groote Gild,
Je entend' le Mariage,
 Daar verkoopt me al meê, in 't wild
 En wel zomtyds dat het lild,
 Pieragie, pieragie.

15.

Vriend Acteons lief geslagt,
Les gens de cocuage,
 Is hun capitale dragt
 Niet, dat daar de droes om lagt,
 Pieragie, pieragie.

16.

Diertjes van Vrouw Venus buurt,
 Wat is dog u *ouvrage,*
 Als je uw buik om geld verhuurt,
 Is 't niet, als men 't regt betuurt,
 Pieragie, pieragie.

17.

Gaâ eens by Hans Spring in 't veld,
 Of Klaas op zyn Stelage,
 Hoord eens wat men daar verteld,
 Men verkoopt 'er, voor goed geld,
 Pieragie, pieragie.

18.

Komt by Bachus Kinders niet,
 Beminnaars der Pullage,
 Daar is voorraad en verschiet,
 Daar is alles, wat je ziet,
 Pieragie, pieragie.

19.

Zo je eens op een maaltyd bind,
 Het slot der *Haspelage,*
 Is, na 't legen van een pint,
 Als de Wyn zyn werk begint,
 Pieragie, pieragie.

20.

Zo dat wie, om 's Waerelds Rond,
 Eens aanving een *voyage*
 En doorzag die tot de grond,
 'k Loof 't al zyn zou, wat hy vond,
 Pieragie, pieragie.

Facit dezer zomme *f Pieragie pas tout.*

Liefdens zoetigheid.**Air.****1.**

Schoon Lief u lipjes en roder-mond,
 Die maken myn jonk hertje gezond,
 Uw aangename geur
 En u borsjes, blank van kleur,
 Daar toe u friske en fiere gank,
 Uw halsje als een Zwaan zo blank,
 Dat doet myn jonk hert,
 Vol van Minne-smert,
 Om u zugten heel verwerd.

2.

Ach! Liefje, mogt ik op u Contoor,
 Eens zagjes schryven, na myn behoor,
 Dan hielp gy my zeer ras
 Uit myn droefheid, net van pas.
 Ach! mogt ik eens u bloempjen teer,

Myn Engel, plukken na myn begeer:
 Wat is dat een vreugd,
 Als me zig met geneugd,
 In uw ted're schoot verheugd.

3.

Wat is 'er grooter vreugd op Aard,
 Als dat twee Liefjes dus zyn gepaard
 En treden, hand aan hand,
 Zoete bekje, naar 't Ledikant
 En boeten daar haar Minne-lust
 En maken haar jonk hertje gerust,
 Ach! wat voor een zoet,
 Dat hier door 't gemoed,
 In Liefde smelten doet.

4.

Daar op voldeê zy myn Minne-beê
 En 'k zoenden haar toen een keer of twee,
 Zy lei haar voetjes teêr
 Onder de myne zagjes neêr,
 Ach! Jongeling, zeize, weest maar gerust,
 Nu hebt gy u Minne-vlam geblust,
 Geef my nog een zoen,
 Dan word je weêr groen
 En kunt het dan nog eens doen.

5.

Adieu dan, zoetert, nu gaâ ik heen,
 Ik bidje myn Engel weest te vreên,
 Ik gaâ maar na Amsterdam,
 Zoetert weest tog op myn niet gram,
 Daar zal ik u kopen een stukje Chits,

Met een bloempje dat wat zwierig is,
 Houd u maar constant,
 Zie daar is myn hand
 En myn Min tot onderpand.

6.

Daar op zo greep ik myn Engelin
 En voldeed nog eens haar lieve zin,
 Het geen byna ons twee
 Heel van Liefde smelten deê.
 Toen heb ik die zoetert adieu gekust,
 Zy zei, indienje weêr zyt belust,
 Kom dan maar eens aan,
 Gy hebt my voldaan;
 Daar op liet zy my gaan.

Drink-lied.

1.

Zie daar myn bekje doet bescheid,
Vive la Compagnie,
 Dat gaat op uw gezondheid,
Vive la Compagnie,
Vive la va vive la va,
Vive la vive la vive la va,
Vive la Compagnie.

2.

Nu zet dat glaasje aan u mond,
Vive la Compagnie,
 En drinkt het uit tot aan de grond,

Vive la Compagnie,
Vive la va, als boven.

3.

Het glaasje heeft zyn regt gedaan,
Vive la Compagnie,
 Dat onder is moet boven staan,
Vive la Compagnie,
Vive la....

4.

Waar mag den Schenker zo lang blyven,
Vive la Compagnie,
 Wy zullen zyn gat met peper vryven,
Vive la Compagnie,
Vive la....

5.

Kom Schenker, schenkt'er weêr wat in,
Vive la Compagnie,
 Dan benje een Kereltje na myn zin,
Vive la Compagnie,
Vive la....

6.

Nu lever ik u dat glaasje gezond,
Vive la Compagnie,
 Al met drie kusjes voor u mond,
Vive la Compagnie,
Vive la va vive la va,
Vive la vive la vive la va,
Vive la Compagnie.

De wederwaardigheden der liefde.

Air.

1.

*QUand un caeur s'engage,
 Tout lui paroît beau,
 Mais comme un vaisseau,
 Il court au naufrage,
 Ha! que les Amours,
 On peu de beaux jours.*

2.

*La vive jeunesse,
 Par ces feux ardents,
 Même avant le temps,
 Passe la veillesse,
 Ha! als boven.*

3.

*Avec la constance,
 Viennent les lancements,
 Les craintes les pleurs,
 Les Meaux de l'absence,
 Ha!*

4.

*Quand on voit sur la terre,
 Deux Amants Heureux,
 Tout s'arme contre eux,
 Tout leur fait la guerre,*

Ha!.....

5.

*Rien n'est plus aimable,
Qu'un tendre lien,
Mais voyons nous rien,
Qui soit moins durable,
Ha!.....*

6.

*On se sacrifie,
Pour l'object qu'on sert,
Mais quand on le perd,
Qu'est ce que la vie?
Ha! que les Amours,
On peu de beaux jours.*

't Mislukte voornemen.

Vois: t' Za Trompen en Trompetten.

1.

EEn Jufvrouw is gekomen,
Men weet niet waar van daan,
Zy heeft haar woon genomen,
Ik zal 't u zeggen gaan,
Digt aan een zek're Poort,
Een huis of zeven voort,
Zy zigt gaaren, hier te paaren,
Zo 'k heb gehoord.

2.

Den eersten die haar Vryden,
 Dat was de Zoon van 't Huis,
 Gants bloed wat was hy blyde,
 Zo ik niet heb abuis;
 Hy had geen langen tyd
 Over die Nymph gevryd,
 Zyn verlangen, straks ontvangen,
 Een aâr tot spyt.

3.

De Ouders van zyn zyden,
 Die waren zeer verblyd,
 Zy dagten alle beiden
 Nu is het onze tyd,
 Nu zal ons onze Zoon
 Weêr stellen op den Throon,
 Na behooren, als te vooren,
 Is dat niet schoon.

4.

Toen liet men hem straks maken
 Een kost'lyk Bruilofts-kleed,
 Zyn dat geen schoone zaken,
 Het was alles gereed,
 Maar, toen dat schoone Paar
 Zou Trouwen met malkaâr,
 Zag men komen, zonder schromen,
 De Man van haar.

5.

Nu moet hy Bruigom blyven
 Tot in der eeuwigheid,

Hy zal op haar niet kyven,
 Hy is zyn Liefje kwyt
 En werd nu in 't gemeen
 Gefopt, niet zonder reên;
 Want dees zaken, die vermaken
 Hier ieder een.

6.

Zy zit nu hier gevangen,
 Gevangen in deez' Stad
 En wenschten, met verlangen,
 Te wezen op het pad.
 Hoe 't verder nu zal gaan
 Heb ik nog niet verstaan,
 Zal met schryven, u geryven,
 Als 't is gedaan.

Stem: *Verlaat gy my verheven ziel.*

1.

'k WEet niet waar ik my bergen zal,
 Zo zit de Min my op de hielen:
 Het Boefjen volgt my overal,
 Zo hy my vind, hy zal me ontzielen.
 Waar, waar tog, berg ik myn,
 Ach! Philis, myn Godin,
 Wild tog meêdogend zyn:
 Waar, waar dog, berg ik myn:
 Ach! Philis, heeld myn smert,
 Verschuil my in u hert.

Stem: *Hoe dat men ziet de Geesten waren.*

Of: *Hoe leg ik hier in deez' elenden.*

1.

DE Schoonste, die 'k heb uitgelezen,
Is Laura, die de Rotszen tart:
Helaas! ze is lieffelyk van wezen,
Maar z' heeft een onverbidlyk hart,
Zy voeld geen Min en brand van toeren,
Zo haast ik haar de myn' laat hooren.

2.

Zy stopt haar ooren voor myn zugten
En lagt, als zy my weenen ziet.
Zult gy dan eeuwig voor my vlugten,
Ik eeuwig smooren in verdriet;
Zult gy my nimmer weder minnen
En ik uw wreedheid nooit verwinnen.

3.

Wel aan dan, Wreede, zie my sterven,
Wyl ik van uw ontmenst gemoed
Geen hoop nog troost en kan verwerven.
Zo is de Dood myn eenigst goed
En 'k walg van dit verdrietig leven.
Kom, zie de laatste snik my geven.

Stem: *Schep moed myn ziel gy zult, enz.***1.**

CLotilde aanhoord myn klagten,
 Ziet uw Minnaar an,
 Die uw gedagten
 Nimmer bewegen kan,
 De tranen dien ik stort en myn verliefde klagten,
 Getuigen zyn
 Van myne Minnepyn.

2.

De Liefde die ik uw toedraage,
 Die en agt gy niet,
 Maar spot met myn klaagen,
 Wanneer gy die aanziet:
 Dog, schoon uw wrev'lig hert bezet is met die vlagen,
 Myn zin en hert
 Nimmer veranderd werd.

3.

Denk niet dat ik verander,
 Schoon dat gy my verlaat,
 ô! Neen, Leander,
 Die gy zo wrev'lig haat,
 Die mind buiten u dog nimmermeer een ander,
 Voor dat de Dood
 Hem weg rukt in haar schoot.

Stem: *Courant.*

Of: *Jupiter is verheven.*

1.

WAt kan de Min al stigten
 In een treurig hert,
 Dat door zyn schigten
 Aangeboden werd,
 't Maakt Slaven, vol van druk en pyn
 En and're kan 't verligten,
 Dat zy vrolyk zyn.

2.

Hoe kan ik vrolyk wezen,
 Als ik scheiden moet,
 Met duizend vrezin,
 Die de Liefde voed:
 Wanneer de hoop ten Hemel vaard
 En 't wenschen is, te wezen
 Hier te zyn op Aard.

3.

Ik vrees Cupidoos schigten
 Komen my te naa,
 Ik vrees, te zwigten
 Voor zyn ongenaâ,
 Den blinden Oorlog, dien hy voerd,
 Die kan veel kwaads verrigten,
 Als hy zig maar roerd.

4.

Ik wil geen meer bewogen

Wezen, door de Min;
 'k Wil haar vermogen
 Bannen uit myn zin,
 Op dat geen grooter pyn nog smert
 De stralen van haar oogen
 Schieten, in myn hert.

Stem: *De schoonste die 'k heb uitgelezen.*

1.

HOe dat men ziet de Geesten waaren
 In een lighamelyke schyn,
 Naar dat zy heenen zyn gevaaren,
 Ontlast van 't vlees: Wat mag het zyn?
 Of wel zodanig eislyk zwieren
 Den Mensch zoekt tot de deugd te stieren.

2.

Of zou den Mensch zig zelfs bedriegen,
 Als schrik of zwarte gal hem kweld,
 Die naar de hersenen komt vliegen
 En 't geen niet is, dat zichtbaar steld,
 Gelyk men dikmaals werd bedrogen,
 Als 't alles geel schynt voor onz' oogen.

3.

Al wat men ziet men moet niet schromen,
 Want schromen schaad. Best, wel gemoed,
 Den Hemel tot zyn schild genomen,
 Nooit kan men beter zyn behoed,

Men kan door alle hinder streven,
Met wel te doen en vrolyk leven.

Stem: *Droefheid moet ons hert niet, enz.*

Of: *'k Ben in de tyd van negen dagen.*

1.

WAt kan grooter vreugde geven,
Aan de Mensch in 't Aardsze leven,
Als de knoop der zuiv're Trouw,
Zo men het zoetste zoet wil vinden,
Moet men zig in den Egt verbinden,
't Zoetst is tuszen Man en Vrouw.

2.

Woordjes, die de borst doen blaken,
Kusjes, die de herten raken,
Lonkjes, vol van lieflyk vuur,
Konnen alle pyn verzagten,
Geven duizend blyde nagten,
Maken jaaren tot een uur.

3.

Ted're zugjes, voort gekomen
Van twee Zielen, opgenomen
Door een boven Aardsze vreugd,
Geven Liefde kragt en leven,
Doen op lipjes, Zieltjes kleven,
Kweken staåg een nieuwe jeugd.

4.

Roosjes van de kaakjes plukken,

't Rood coraal der lipjes drukken,
 't Smaken van de Nectar-douw,
 Van die Hemel-zoete stranden,
 Doen het vuur te meerder branden.
 Wie of zoeter wenszen zou.

5.

Al die vreugd is ons beschooren,
 Met een lieve Uitverkooren,
 In deez' aangename tyd:
 Roosje voelje nog geen vonkjies,
 Van die kusjes, van die lonkjies,
 Daar zig ieder om verblyd.

6.

Kom, ei! kom dan, volg die schreden,
 't Spoor van die bekoorlykheden,
 Geef u tydig in dien Staat,
 Laat geen oogenblik verlopen,
 Tyd is met geen geld te kopen,
 Volg het ligt dier dagenraad.

Stem: *Is Liefde zoet lyden.*

1.

WEg traanen, weg zugten,
 Weg smerten en pyn,
 De Liefde geeft vrugten die aangenaam zyn,
 Het çierelyk Minnen
 Dat baard zo veel vreugd,

Dat het aan de zinnen
 Deeld Hemels geneugt,
 Dat het u doet smaken
 Een vreugd vol van zoet.
 Ach! wie zou niet haken
 Naar zo groot een goed.

2.

Het kuszen, het streelen,
 Het lonken vol zoet,
 Het geen gy voeld speelen
 Door aders en bloed,
 Dat, door Minne-grille,
 Uw Ziel werd verrukt,
 Als gy, naar uw wille,
 Daar vrugten van plukt,
 Als men vol van Liefde werd teder bemind
 En haar, dien u grieden, weêr opregt bezind.

Stem: *Hou Voerman van de Hel.*

1.

Myn Hoop, aan lager Wal, leid groot gevaar van Stranden,
 In deze Minne-storm, op een albast're grond,
 Ten zy dat Cupido myn Lief komt aan te randen

En treft haar met een schigt, waar meê ik ben gewond.

2.

Een wond, die myne ziel van droefheid kan bevryden,
Als die van droefheid smeld, op d'oever van de Dood;
Dog moet ik, Godlyk Beeld, in 't einde schipbreuk lyden,
Zo laat my stranden dan in uw sneeuw witte schoot.

3.

Dan zal ik, naar veel druk, een Hemelvreugd gevoelen,
Wanneer ik, vol geneugd, leg in uw schoot vertuit,
Geen Wind, geen Eb, nog Vloed, zou my van 't Anker spoelen,
Nog uit de Haven van zo aangenaamen Bruid.

4.

Een Bruid, die door de glans van haare lieve lonken,
In myne borst ontsteekt zo sellen Minnegloed,
Dat ik my voel gekwetst, door 't branden van die vonken
En leef in felle brand, als een Salamander doet.

5.

Een Brand, een Godlyk vuur, komt my zo zeer benouwen,
 Of ik door zoet fenyn was doodelyk gewond,
 't Welk ongeneesz'lyk is, ô! Parel aller Vrouwen,
 Dan door een zoete kus van uw coraale mond.

6.

U roô coraale Mond kan myne vlamme bluszen,
 Wanneer gy die op my met uwe lipjes dekt
 En 'k u, op Cipres Koets, ach! Clorimeen, mag kuszen,
 Tot dat ik, afgemat, rol in uw arm gestrekt.

Stem: *Het best op Aard is een gerust gemoed.***1.**

HOe werd myn ziel op dezendag ontroerd
 En, vol van vreugd, ten Hemel opgevoerd,
 Op dezen dag, waar op gy zyt gebooren,
 Myn tweeden ziel, myn wellust, uitverkooren
 Om hier op Aard, ://: te leven met ons tweën,

't Zy zuur of zoet, ://: Te deelen, 't lot gemeen.

2.

Gy zyt het, Lief, wiens eersten dag my streeld,
 Die dag, die my, zo aangenaam, verbeeld
 Het zoet vermaak van duizend blyde dagen.
 Wat kan, wat kan een ed'le ziel behagen
 En meer voldoen, ://: als dat z'haar frisze Jeugd
 Herbooren ziet, ://: De bron-aâr van
 haar vreugd.

3.

Leef lang, leef lang, die my alleen bekoord
 En vierd met my uw vrolyke geboort',
 Dat onze Telgen zig daar in verkwikken.
 Den Hemel wil by uwe dagen schikken
 Een lange rey ://: van Jaaren zonder tal,
 Tot dat wy zyn ://: Daar 't eeuwig wel zyn zal.

Stem:

1.

WAt neemt de straffe Wet van Eer
 Op ons Gemoed een streng vermogen.

Hoe fel myn ziel ook blaakt, hoe teêr
 Ik Thirsis min, 'k veins m'onbewogen,
 Ik hou my straf, maar 't hert
 Voeld zig verscheuren door zyn groote rouw en smert
 En 'k derf hem niet doen zien myn mededogen.

2.

Ik klaag geboomte het u alleen,
 Maar wagt u 't iemand te verhaalen,
 Maakte ons den Hemel 't lot gemeen,
 Waarom ons Liefde te bepaalen?
 En waarom mag men niet
 Een Minnaar, die ons hert door trouwe Min gebied?
 Doen van ons hert en liefde zegenpralen.

3.

Gelukkig zyt g', eenvoudig Vee,
 Dat niemand uwe vlam kan deeren
 En dat gy, zonder schroom, in vreê,
 Geniet uw lust en drifts-begeeren:
 Ach! Pluim-gediert, dat bly
 Uw zat drinkt aan die groote en zoete lekkerny,
 'k Beny uw vreugd, die niemand niet kan keeren.

Stem:

Verstand, waar is uw Trouw gebleven?
 Wat dartele genegenheid
 Heeft u zo ver van my en van uw pligt verleid?
 Myn hoop, myntroost, myn ziel, myn leven;
 't Is uit met deugd, 't is al verlooren
 Met my rampzalige, ach! ach, ach!,
 Men lagt met myn geweên,
 Men spot met myn geklag,
 Deugd wil men langer zien nog hooren.

Nota. Vermits wy nog eenige plaats overig hadden, zyn wy te rade geworden, het volgende stukjen plaats te geven. Het zelve is wel niet nieuw, maar dog by weinig Luiden bekend en verscheide Liefhebsterties hebben het zelve dikwils begeerd, maar nooit konnen krygen. Daar is nog wel een stukjen, dat bekend is onder den naam van Verlaat gy my, verheven Ziel, maar dat is een uittrekzel uit dit, het welk eigentlyk is gemaakt op het vertrek, na Engeland, van zyne HOOGHEID WILLEM DE III.

Stem: 'k Weet niet waar ik my bergen zal.

1. Verlaat gy my, verheven Ziel,
 Kiest gy, voor 't Pluim-bed, woeste Baaren,
 Betrouwt g' u op een zwakke Kiel,
 Ten doel van duizende gevaaren:
 Helaas! wat groote smert,
 Nu ik uw miszen moet,
 Gevoel ik in myn hert, ://:
 Dat sterft van Minne-gloed.

2. Myn Prins, die my veel waarder zyt,
 Dan al des Waerelds goude Kroonen,
 Ik raak, met u, myn leven kwyt.
 Is dit myn ted're Min beloonen?
 Of dunkt u myn gelaat
 Min schoonder dan wel eer?
 Verkeert uw liefde in haat? ://:
 't Geschiede nimmermeer.

3. ô! Neen, 'k weet wat u ziel ontroert,
 Gy zult my eeuwiglyk beminnen,
 Of schoon de Roem u elders voert,
 Ik druk u Beeld in myne zinnen.
 Myn hert dat schryt en zugt,
 Streeft met u door de Zee,
 Het volgt u door de Lugt, ://:
 Ei! keer en voerd het meê.

4. Ik zal aan uwe zyde staan,
 In spyt van Storm en Oorlogs-vlagen

En met u door den Vyand slaan,
 Om d'onderdrukten t'onderschrage
 Het kermend' Britsze Ryk
 Roept u om onderstand,
 Gaat wreekt hun ongelyk, ://:
 Dat werk verëist uw hand:

5. 'k Weet dat het groote zielen pa
 Met lyfs-gevaar, naar d'Eer te streven;
 De ledigheid is hun een last,
 Zy zoeken na hun Dood te leven,
 Dat hebt gy lang getoond;
 Genoeg weet ieder een
 Wat moed uw ziel bewoond, ://:
 Dat prangt my 't hert alleen.

6. Maar, ach! myn klagen is om niet,
 De wind vervoerd u uit myn oogen,
 Ik mis myn Prins, ô! ziels-verdriet,
 Hoe voel ik myn gemoed bewogen:
 Vaar wel, wyl 't dog moet zyn,
 Keer haast, vol eer en roem,
 Tot ligting van myn pyn, ://:
 ô! Koninklyke Bloem.

7. Gy, die der Vorsten gangen stierd,
 Almogend God, wilt hem geleiden
 En, hoe of Zee of Vyand tierd,
 Voor ramp en ongeval bevreiden,
 Verzeld hem met uw Geest,
 In 't Oorlogs Worstel-perk:
 Op dat hy onbevreest, ://:
 Behoed u Woord en Kerk.

EINDE.

**Olipodrigo, of snaaksze kwakzalvery, Tot vermaak van het
jufferschap, Uit de Herszenen des praat-vaars, By den anderen gelapt.**

DE Vrinden zyn alle reverendelyk en met zeer veel beleeftheid gegroet,
Door het maken van verscheide strykades en saluades met myn hoed
En voornamentlyk ook met allebey myn beenen.
Ik bidje, zoete JUFFERTJES, wilt dog voor al *u lieden* ooren eens kenen,
Want je hebt hier een Perzonage van het eerste *Hipocrates* fatzoen,
Die je voornemens is, geen kwaad, maat alk goed te doen,
Je zultje tyd ook niet beklagen, die je hebt

verzuimt, met myn discourszen aan te hooren,
Want ik ben een Doctor in me gat en voornamentlyk voor *u lieden* gebooren.
Och! ik ben een Vent, onder honderd duizend vind me 'er zo gien ien
En als je myn redenen, die op een paar goede beenen steunen, niet wilt geloven, ik zal 't ie laten
tasten en zien,
Wat Medicamenten en Genees-middelen dat ik je kom prezenteeren,
Zo om eens helder te Zwetén, als om je gemakkelyk te konnen laten Klisteeeren.
ô! Myn lieve Lammeren, als je myn *experientie*, bekwaamheid en goede behandeling maar eens
was bekend,
Zo zouje al die andere *Profeszooren* en *Doctooeren* vry minder agten als *Jan Krent*,
Die zyn Wyf, zelfs in de minste verhitting in haar ingewanden, niet tot hulp kon weezen,
Neen, myn Tortel-duif jes, ik, ik kan je van alles geneezen,
Indienje my maar wilt gebruiken en laten opening doen van je kwaal.
Ik weet wel, myn Zuiker-Duiveltjes, dat den eene is ruig, middelmatig, den ander weêr kaal;

Dewyl 't onmooglyk is, dat alles zo egaal te vinden.
 Wy zullen dan, met de hulp van Arts *Zorides*, u genezing evenwel onderwinden;
 Dewyl ik ben gekomen om Ryken en Armen te helpen, zo dat ik juist zo net niet daar na zie,
 Dog *een gespekte Beurs* zou ik de *voorrang* geven, zei laatst onze *Mie*;
 't Is ook de Natuur eigen, zo wel onder de Grooten als onder Kleenen.
 Ik zegje dan, myn Smodder-muiltjes, je hoeft niet langer, nu je my hebt, te klagen of te steenen.
 Wat heb je lui niet dikwils, op de Kermis en Markt-dagen, staan luisteren op straat,
 Na een deel Beursze-snyders van *Kwakzalvers*, die eindelyk u het geld uit de Zak of Tas haalden,
 door haar praat,
 Met van haar *Elixter*, of Bloed-zuiverende *Kruyen* een Glas of een Pakje te kopen;
 Waar meê je lui dan, zopar poste, ging na huis toe lopen;
 Dan fluks die Kruiden, gezet op Jenever, Brandemoris, of oude Rynsze Wyn.
Wel, als je dat zal helpen, Juffer, zei laatst *scheele Tryn*,

*Dan benje gelukkig en het zal het regte Centrum van u kwaal heel wel moeten raken;
Het heeft me in myn Jeugd daar ook geschort, maar zy konden my met zulke potagie niet
vermaken.*

Het bleek ook aan de Juffer: want, zo dra had zy die Stront en Poespas niet geconsumeerd,
Of was erger als te vooren, althans niet beter; daarom, leerd
En wilt je gezondheid en geld asn zulke lighaam-verderfvelyke Kruiden en Dranken voortaan
niet meer wagen
En draagd zorg dat niet alleen de *Kwakzalvers*, maar de *Profeszooren* en *Doctooeren* u niet langer
plagen.

Ik kan 't me waarlyk niet begrypen, dat, daar ieder van je lui schrikt over 't hooren verhaalen
van een Moord,

Je lui zelfs na die Moordenaren toe loopt: 't Is immers ongehoord.

Daar komende, ordineeren zy u verzilverde en vergulde Pillen,

Om de Maag te zuiveren en ondertuszen scheidt het u by de Billen;

Dan Poejers om te zweten, want, na ze konnen merken, benje heel verkoud

En ondertuszen is 't een verhitting in het Bloed, dat niet kan overgaan, voor

dat me werd gezold en gedoud;

Dan Dranken om de verstoptheid los te maken, op u Borst, in Hooft en Ooren

En ondertuszen scheeld het u in de Buik, of lager en me blyft, puur of me gek is, al die *Doctorale* praatjes aanhooren.

Wel, jou Porcelyne Thee-bakjes, doet je oogen maar eens open, dan zulje immers klaarlyk zien dat je bent mis.

Wat heeft 'er niet meenig te *Nieuwendam* geweest, by dat *Mannetje Pis*,

Daar moest men na toe, daar zou men u helpen;

Maar 't was of me na Strand ging om Geld en men vond niet als Schelpen;

Ja 't was zo veel als of je Bakhuisje jeukten en je krabden u gatje met een Puthaak

En evenwel zo raisonneeren een deel fyne Zusjes van dat *Doctertje* met groot vermaak

En, als 't 'er al op uit-komt en men wil zyn cuuren eens gaan examineeren,

Zo vind me dat hy de Lui heeft helder in de Beurs gehad en niet by de Kleeren

En dat u Kwaalen, die je meenden secuur te zyn verkast,

Je van ond'ren, van boven, van buiten en van binnen nog zitten in je bast
En dat je, met dezulken haar raad te volgen en Medicynen te gebruiken, noodzaaklyk moet,
versmagten,
Is ook secuur; daarom, myn allerliefste Krullebolletjes, wilt niet langer wagten,
Want ééne *Doozes* van myn *Medieynen*, dieje zelfs, tot u securiteit, disteleerd,
Ingenomen, 's morgens, 's middags, 's avonds, of 's nagts op het Bed, zult gy zo door zyn
geanimeerd,
Dat je u Eeten en Drinken daarom zoud verlaten, al had je op u bord het lekkerste Patrys of
Kuiken:
't Is ook niet vies, myn Lekker-bekjes, want men kan 't by-na niet ruiken
En voor wat kwalen het al goed is, gy zo daadelyk van my verstaat.
Maar, je moet een goed geloof hebben en twyfelen niet het geringste aan myn praat:
Het gebruik is, in Koetszen, Wagens, Schuiten, op Straat, op Zolder, Kelder, of in Kamer:
Wat dunktje, *Meisjes*, vondje ooit, by al die Snappers, Medicament bekwamer.
Luister dan, ik zal 't u kond doen en dat in korten stond.

Voor eerst, is het goed, als de Vrouwen, of Vrysters, hebben een open Wond,
Die kan ik zuiveren van alle Brand en Verhitting; ik kan die zelfs in korte stonde stoppen.
Geloof me, Lievers, ik zegtje, by me zoolen, zonder foppen.
Ach! dat je wist van wat kragt myn *Kruiden* daar toe waren en hoe delicaat,
Die 't van *u lieden* daar aan eenigzints schorten, zou my verzoeken om aanstonds uit te scheiden
met myn praat,
Om daar, zonder toeven, een *Doozes* van in te nemen en, met my te gebruiken, bevinden
Wie ik ben en of ik niet in slaat ben, om my by zulke vergulde Mostert-potjes te laten vinden.
Ja, *Juffers*, ik zweer u datje zoud moeten bekennen datje van myn ten vollen was voldaan.
Maar, laat ons eens gaan zien waar voor ik meer zou kunnen staan.
Al was je dan aâmborstig, aangewaszen, of aan je oog-vliezen styf,
Of datje van de Steen moest worden gesneên, of een gezwel had aan je Lyf,
Toe gegroeid, datje u Adem niet halen

kost; je Aderen geborsten; Apenhoofd; Bastert-pleuris; Hazemond of Kak-hielen;
 Een razende Koorts; een Breuk; Knobbels; Uitwaszing; Bel-Roos; of datje de Beenen van 't
 Gat vielen;
 Ja datje was Beguigeld, Bezeten, Beroert; met besloote Winden; of gekweld met blaauwe Gal.
 ô! Jou lieve Trek-plystertjes, dat te genezen is voor myn niet met al;
 Datje was vol Blaâren; bevende Koorts; Blaauw-schuit; blinde Darm; of Blind-gezwel;
 Bloed-gang; Boezem-gezweer; bolligheid onder d'Oogen; blik Gat; ja al wasje bezeten van de
 Duivel uit de Hel;
 Brandende Koorts; Buik-wee; By-ziende; Kiespyn; of datje van een dolle Hond was gebeten;
 Gal-agtig; een Fontanel; Fluimen; een Dwers-breuk; je Gat gebrand; of op je oogen eenige
 scheeten;
 Een hooge Rug; of een Boggel; *Juffertjes*, die blaas ik weg, *Hocus bocus Musceljaat*,
 Daar even was je scheef en nou benje zo regt als een draat;
 Zo dat je lui voortaan met geen lamme Le-

den meer zult behoeven te loopen.

Ik helpje ook al was je van 't hoofd tot de voeten verzoopen;

Datje was Droef-geestig; Doof; Harthoorig en dikwils gekweld met opschorting der Pis;

Heezigheid; Hoest; Jigt; of anders Bodegrave; of Pleuris,

Ik weet overal raad toe; zelfs voor Lammigheid; Long-ziekten; Luiheid en Leep-oogen;

Lazerus; de Loop; Ja, Vrinden, al was je Krankzinning, ja Geborsten, je werd van my niet bedrogen,

Maar zuiver genezen, van Fistels; Klieren; Opstyging, of perszing in je Pens;

Al was je Onvrugbaar; Onbeweegelyk; Ontastbaar; Ongevoelig, kom maar hier, 't gaat hier alles naar wens;

Ik zal je helpen, al was je Moeder-naakt Mank; Ontheupt; Ontstoken, ja al wierden u Beenen opgegeten;

Al was je vol Geeuwinge; Gistinge in je Bloed, Gortig; Gescheurt, ja zelfs van een gespleeten;

Al was je Gek; Giftig; Gebroken; Graveelig, of aan de graauwe Loop;

Of met een Helmzeel gebooren; met Kink-hoest; Kramp; Na-weên; 't

is my even veel, ik genees by den hoop;
 Ja, al scheeldend u in de Lever, Liezen, Mammen, Navel, ja al had je zelfs de Pip;
 Luizen; Magteloosheid; Maan-ziekten; Mazelen, ja al scheelden 't u in de onderste Lip,
 Dat kan ik in de tyd van twee en een half minuet genezen.
 Zo datje, wat kwalen het ook zyn, in 't minst niet hoeft te vrezen;
 Datje had *la Maladie*, door inbeelding, Melaas waard, vol matterie, of een kwaaje Maag;
 Al hadje een Negen-oog; Ny-nagels; ja al hadje zelfs een Kraag;
 'k Neem 't alles weg; Poplesy; Pokken; Platluizen en dat met een extraordinaire gratie,
 Want eerst voel ik de Pols, *Juffertjes* en dan geef ik u een zagte en zeer gemakkelyke Clesteratie.

NB. Dewyl onze OLIPODRIGO te lang is, om in dit *Boekjen* geplaatst te worden,
 zullen wy 't vervolg in ons *tweede Deel* mede deelen.